

HOREB
Butlletí URC

Fotografia: Sagrada Família

DESTAQUEM

125 anys compartint vida:
Alegra't!

Pàg. 2 | Susana García del Álamo

Convocatòria de
subvencions de cursos de
català per a entitats religioses!

Pàg. 5 | GENERALITAT CAT.

Primera Jornada de formació
sobre la vida religiosa i la
intel·ligència artificial!

Pàg. 81 | FORMACIÓ URC

**«Una memòria
viva, que ens
apropa a Jesús»**

Horeb 669
23 d'octubre, 2026

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

125 ANYS COMPARTINT VIDA: ALEGRA'T!

Susana García del Álamo | Superiora General de les Carmelites de Sant Josep

Un any jubilar que ha deixat empremta

La celebració dels **125 anys de les Germanes Carmelites de Sant Josep** ha estat, sens dubte, un dels esdeveniments més significatius de la nostra història recent. Un any sencer de propostes, trobades, música, pregària i memòria viva que ha permès **acostar Jesús** —a través de l'espiritualitat carmelitana— a milers de persones.

El 10 d'octubre de 2025, la Casa Mare va obrir les portes amb una eucaristia d'inauguració que va reunir 250 persones. La visita al Museu i la presentació de l'himne van marcar l'inici d'un camí compartit que ha anat creixent mes a mes.

La visita digital al Museu de la Casa Mare, juntament amb les visites guiades dominicals, ha estat una de les grans novetats del jubileu. Centenars de famílies, escoles i comunitats han pogut descobrir la vida de la Mare Rosa, la missió de les germanes i el llegat carmelità en un format accessible, profund i ple de bellesa.

Els **concerts de pregària** —a Rubí, Horta i la Casa Mare— han estat espais privilegiats de silenci, bellesa i trobada amb Déu. La presència de les relíquies de sant Carlo Acutis i l'exposició dels miracles eucarístics han donat una força especial a cada celebració, especialment entre els joves. A més, el concert *Madre Rosa* amb Jaqui-Lin va unir música juvenil i espiritualitat carmelitana, obrint nous camins de missió.

Les tres conferències internacionals, *Madre Rosa y San Juan de la Cruz*, a càrrec del P. Arsésio, OCD; *El genio femenino teresiano*, amb Myrna, del CITeS, i *Hijas de una misma Madre*, a càrrec de la superiora general de les Germanes Carmelites de Sant Josep, Susana García, han enriquit la mirada espiritual dels participants, tant presencials com en línia, consolidant un any de formació profunda i fidel al carisma.

El 10 d'octubre de 2026, la basílica de la Sagrada Família va acollir l'eucaristia de cloenda, una celebració històrica que va reunir **1.500 fidels, 24 sacerdots, dos bisbes i quatre diaques**, amb la participació musical de Hakuna Music.

Un moment especialment emotiu va ser recordar que les germanes, al llarg de la seva història, **van tenir cura d'Antoni Gaudí**, i que la seva devoció a la **Mare de Déu del Carme** continua viva en el temple que ell va somiar.

La composició de dos himnes oficials —un en català i un en castellà— ha simbolitzat la universalitat del carisma i la diversitat de les nostres comunitats.

Impacte pastoral del jubileu

Amb les dades actuals, podem afirmar que **més de 3.000 persones han participat directament en les activitats del jubileu**, sense comptar les visites digitals, les escoles, les famílies i les comunitats que han accedit al Museu virtual o als materials formatius.

Ha estat un any en què l'espiritualitat carmelitana —silenci, senzillesa, servei i presència— ha arribat a persones de totes les edats i realitats.

Proposta de continuïtat: fruits del jubileu

Perquè aquest any jubilar no quedi només en el record, proposem mantenir les visites digitals al Museu de la Casa General en els apostolats de les nostres comunitats, per continuar oferint espais de memòria, identitat i evangelització.

També proposem donar continuïtat als concerts de pregària anuals, un format que ha connectat profundament amb joves i famílies, així com impulsar un cicle de conferències carmelitanes com a proposta estable de formació espiritual i carismàtica, i una Escola d'Oració Carmelità a la Casa d'Espiritualitat de la Cerdanya.

A més, la publicació del conte infantil *El sueño de Madre Rosa* i de l'audiollibre *Epopèia Silenciosa* poden esdevenir materials de difusió del carisma per a les noves generacions. Finalment, proposem celebrar una jornada anual *Compartiendo Vida*, una trobada festiva de tota la família carmelitana.

El jubileu dels **125 anys** ha estat molt més que una celebració: ha estat un **retorn a les arrels**, una **renovació del carisma** i una **oportunitat per fer present Jesús** en la

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

vida de tantes persones. La Mare Rosa continua caminant amb nosaltres, i el seu somni segueix viu en cada obra, cada comunitat i cada gest de servei.

CONVOCATÒRIA DE SUBVENCIONS PER A L'ORGANITZACIÓ DE CURSOS DE CATALÀ A LES ENTITATS RELIGIOSES

GENERALITAT CATALUNYA | Octubre, 2026

Us recordem que disposeu fins al **29 d'octubre** per presentar projectes a la convocatòria de **subvencions** destinada a ajudar aquelles **entitats que vulguin acollir cursos de català dels nivells A1 i A2**.

Per primera vegada aquestes subvencions estan **obertes a entitats religioses** i això representa una oportunitat perquè entitats com la vostra contribueixin activament a l'acollida lingüística i a la cohesió social de les persones que s'incorporen a la vida del nostre país. A més, el finançament previst permet impulsar aquests cursos sense cost per a l'alumnat i amb cobertura de les principals despeses associades a la seva organització.

Us resumim novament alguns dels elements més destacats que cal conèixer d'aquesta convocatòria:

1. Quines activitats es subvencionen?

L'organització de cursos de català dels nivells inicials (A1 i A2).

Qui pot sol·licitar aquests ajuts?

Les entitats religioses amb personalitat jurídica pròpia.

1. Quins requisits han de complir els cursos que aspirin a la subvenció?

1. Les classes han d'agrupar entre 7 i 25 alumnes
2. Els alumnes han de ser majors de 18 anys
3. Els cursos poden ser presencials, semipresencials o virtuals síncrons.
4. Cal seguir els criteris metodològics d'aprenentatge de llengües que proposa el Consorci per a la Normalització Lingüística, d'acord amb els programes del Departament de Política Lingüística.
5. Han de tenir una durada d'entre 45 i 90 hores
6. El professorat ha d'acreditar tenir un nivell C2 de llengua catalana
7. Els cursos han de ser totalment gratuïts per a l'alumnat
8. Cal dur-los a terme entre **setembre de 2026 i el 30 de juny de 2027**

1. Quantes sol·licituds es poden presentar?

Cal presentar una sol·licitud per a cada curs, amb un màxim de sis sol·licituds per entitat.

Quin import màxim es pot subvencionar?

Aquests ajuts poden sufragar fins al 100 % de les despeses subvencionables, principalment les de contractació del professorat i l'adquisició o impressió dels materials didàctics per a l'alumnat.

Quines altres obligacions comporta accedir a aquesta subvenció?

Entre d'altres, un cop se us hagi atorgat la subvenció i abans de la data d'inici del curs, haureu de subscriure un Conveni amb el Consorci per a la Normalització Lingüística.

1. Quina documentació cal que prepareu si esteu interessats en optar a aquesta subvenció?

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

1. Una sol·licitud. Hi podeu accedir a través d'aquest [enllaç](#).
2. Un projecte. Hi podeu accedir a través d'aquest [enllaç](#)
3. Un pressupost de liquidació. Hi podeu accedir a través d'aquest [enllaç](#)

1. Quin és el termini per presentar sol·licituds?

FINS AL 29 D'OCTUBRE DE 2026 A LES 14 H.

On podeu trobar més informació i fer consultes?

Podeu trobar tota la informació sobre aquestes subvencions en aquest enllaç:
<https://tramits.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/subvencions-per-a-la-realitzacio-de-cursos-de-catala-per-a-adults?moda=1>

Per a qualsevol dubte podeu contactar amb el telèfon 93 567 10 00 o al correu aprenentatge.politicalinguistica@gencat.cat

SOL·LICITUD DE CESSIÓ D'UN HABITATGE PER A UN NOU PROJECTE RESIDENCIAL DE LA FUNDACIÓ COMTAL

FUNDACIÓ COMTAL | Octubre, 2026

Benvolguts/des,

Des de la **Fundació Comtal**, entitat social amb una trajectòria consolidada en l'acompanyament d'infants, adolescents, joves i famílies en situació de vulnerabilitat, ens adreçam a vosaltres per compartir una nova iniciativa social i explorar la possibilitat d'establir una col·laboració que ens permeti fer-la realitat.

La nostra missió, en comunió amb la missió dels **Germans de les Escoles Cristianes (La Salle)** és generar oportunitats educatives i socials per a les persones que més ho necessiten, promovent la igualtat d'oportunitats, l'autonomia personal i la inclusió social. Amb aquesta finalitat, volem impulsar un **nou projecte residencial** que ens permeti oferir un entorn segur, estable i educatiu, des d'on acompanyar persones en situació de vulnerabilitat en el seu procés de creixement personal, autonomia i construcció d'un projecte de vida.

Per poder desenvolupar aquesta iniciativa, estem cercant un habitatge que pugui ser cedit a la Fundació Comtal i que reuneixi les condicions necessàries per a l'activitat residencial prevista.

Concretament, necessitaríem un habitatge amb les característiques següents:

- **Capacitat:** entre 5 i 6 habitacions.
- **Bany:** un mínim de 2 lavabos o banys.
- **Espais comuns:** cuina i menjador.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

- **Condicions generals:** un habitatge en condicions adequades d'habitabilitat, que permeti desenvolupar el projecte amb garanties de seguretat, convivència i benestar per a les persones residents.

Som conscients que moltes institucions religioses disposen d'un important patrimoni immobiliari i, alhora, mantenen un compromís ferm amb les persones més vulnerables i amb la transformació social. Per aquest motiu, ens agradaria poder valorar amb vosaltres la possibilitat que algun habitatge disponible o infrautilitzat pogués tenir una nova finalitat social a través d'aquest projecte.

La cessió d'un habitatge representaria una oportunitat per posar un recurs al servei de les persones i contribuir directament a generar noves oportunitats de vida. Des de la Fundació Comtal, assumiríem la gestió del projecte residencial i treballaríem per garantir un ús responsable de l'espai, el seu bon manteniment i el compliment de les condicions que s'acordessin entre ambdues institucions.

Estem convençuts que la col·laboració entre institucions que compartim els valors de l'Evangeli pot contribuir a donar resposta a necessitats socials que requereixen la implicació de tota la comunitat.

Us agraïm sincerament la vostra atenció i la possibilitat de valorar aquesta proposta.

Restem a la vostra disposició per ampliar qualsevol informació i concretar una trobada.

Cordialment

Lidia Carreras Ochoa
Directora de la Fundació Comtal

L'INSTITUT MARISTA COMPTA AMB 512 PERSONES EN PROCÉS DE DISCERNIMENT VOCACIONAL

MARISTES | 18 d'octubre, 2026

El [Secretariat Germans Avui](#) acaba d'actualitzar les dades dels postulants, novicis i germans de professió temporal. En total, 512 persones segueixen un camí de discerniment cap a la vida religiosa consagrada en la formació inicial de l'Institut Marista. Les dades s'han incorporat al mapa, que està disponible en quatre idiomes. Actualment, amb les dades actualitzades a principis d'octubre, l'Institut compta amb 146 postulants, 108 novicis (amb una edat mitjana de 25,9 anys) i 258 germans de professió temporal. A continuació, es presenten les dades detallades.

[Els mapes es poden descarregar en diverses grandàries en el Flickr de l'Institut.](#)

ELS PREMIS CARISMÀTICA 2026 RECONeixEN SIS INICIATIVES QUE IMPULSEN UNA ATENCIÓ CENTRADA EN LA PERSONA

SANT JOAN DE DÉU | 18 d'octubre, 2026

Sant Joan de Déu Espanya ha celebrat el lliurament dels Premis CARISMÀTICA 2026, uns guardons que distingeixen les millors pràctiques alineades amb els valors de l'hospitalitat i que promouen una atenció de més qualitat, una gestió més eficient, la recerca i el compromís social als centres de la Institució.

La jornada ha estat conduïda per Isabel Grimal, directora de Gestió Carismàtica de Sant Joan de Déu Espanya, que durant el lliurament dels guardons ha estat acompanyada per l'equip de Gestió Carismàtica, el Superior Provincial, Gmà. Jesús Etayo, i el director general, Josep Pifarré.

En aquesta edició hi concorrien un total de 47 projectes procedents de centres i dispositius de tota la Província. Atès l'elevat nombre de treballs i, tot i que la convocatòria preveia inicialment quatre premis, el

jurat va decidir reconèixer finalment sis iniciatives a causa de l'alt nivell i la qualitat dels projectes presentats.

Els projectes premiats han estat:

- La veu de les famílies en la incorporació de noves persones treballadores, de l'Hospital Sant Joan de Déu Barcelona, en la categoria d'Àmbit Assistencial.
- Enlaza2. Connexió social i acompanyament davant de la soledat no desitjada en l'adolescència, de la Fundació Sant Joan de Déu Serveis Socials Mallorca, en la categoria de Solidaritat.
- Línia de recerca clínica en psicogeriatria, del Centro Asistencial San Juan de Dios Palencia, en la categoria de Docència i Recerca.
- Model d'atenció a l'usuari agitat des de l'hospitalitat, de la Ciudad San Juan de Dios Alcalá de Guadaíra, també en la categoria de Docència i Recerca.
- NEOO. Hospitalitat sense límits. Plataforma per a la gestió d'acompanyament dels programes d'acció social, de Sant Joan de Déu Província d'Espanya, en la categoria de Gestió
- Líder SJD, de San Juan de Dios Córdoba, també en la categoria de Gestió.

A més del diploma acreditatiu corresponent, cadascun dels projectes ha rebut una dotació econòmica de 1.000 euros destinada a continuar impulsant-ne el desenvolupament. Els guardonats també han rebut una magrana de ceràmica elaborada als tallers ocupacionals de la Ciudad San Juan de Dios Alcalá de Guadaíra. El lliurament d'aquestes peces ha anat a càrrec d'una de les usuàries del centre, fet que ha contribuït a convertir aquest esdeveniment en una trobada encara més propera i plena de significat.

La gestió carismàtica com a forma de lideratge

La conferència inaugural ha anat a càrrec de Federico Gil, gerent de la Ciudad San Juan de Dios Alcalá de Guadaíra, a Sevilla, que ha reflexionat sobre el que ha definit com a «gestió carismàtica pura i dura»

i hi ha afegit la seva pròpia experiència, compartint situacions i casos concrets del dia a dia. Durant la seva intervenció ha subratllat que, entre les moltes qualitats que ha de reunir un gestor carismàtic, n'hi ha una d'especialment important: entendre que la seva funció principal és «servir els altres».

Així mateix, ha destacat valors com la coherència, el treball en equip, la centralitat de la persona i la visió estratègica, i ha defensat que el lideratge carismàtic no és únicament una qualitat innata, sinó una competència que es pot desenvolupar i enfortir a través de l'aprenentatge, l'experiència i el compromís amb els valors de la Institució.

Idees que milloren la vida de les persones

La cloenda de l'acte ha anat a càrrec del superior provincial, Gmà. Jesús Etayo, que ha felicitat tots els participants i ha destacat la utilitat de les iniciatives presentades perquè «ajuden a millorar l'atenció i la cura de les persones».

Durant la seva intervenció ha assenyalat que aquests premis busquen estimular els professionals, equips i centres perquè continuïn desenvolupant noves idees capaces de millorar l'atenció assistencial, optimitzar processos, reduir càrregues burocràtiques i impulsar la recerca.

A més, ha recordat que el model de Sant Joan de Déu situa la persona al centre de tota l'organització. «Els nostres circuits assistencials han d'anar per on va la persona», ha assenyalat, destacant que són els mateixos professionals els qui coneixen millor les necessitats de les persones ateses i com oferir les respostes més adequades a cada situació.

Un reconeixement especial a Isabel Grimal

La jornada ha conclòs amb un moment inesperat i especialment emotiu quan els integrants de la Comissió de Gestió Carismàtica han lliurat una

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

magrana de ceràmica a Isabel Grimal en reconeixement a la seva dedicació i lideratge al capdavant d'aquest grup de treball.

Visiblement agraïda, ha rebut el gest dels seus companys entre els aplaudiments dels assistents, posant de manifest el compromís dels professionals de Sant Joan de Déu Espanya amb una atenció innovadora, excel·lent i centrada en les persones.

—**M. Mari Ángeles (M. A.):** L'Orde del Carme va néixer al segle XII. Enfonsa les seves arrels a Terra Santa, al mont Carmel. No ens va

MISSIONS SALESIANES REP EL PREMI PAOLO MANNA PER LA TASCA MISSIONERA PER TOT EL MÓN

SALESIANS | 16 d'octubre, 2026

Els premis OMP han estat lliurats avui, 16 d'octubre, i coincideixen amb la commemoració dels 150 anys de la primera expedició missionera salesiana i les celebracions dels 100 anys del Domund. És un reconeixement al compromís de Missions Salesianes per apropar a la societat la tasca dels missioners salesians, especialment a favor de la infància i la joventut més vulnerable.

Missions Salesianes rep el Premi Beat Paolo Manna, que concedeix Obres Missionals Pontífiques a persones i **institucions que contribueixen a donar a conèixer la tasca dels missioners** des d'Espanya. El lliurament es va fer a l'espai All in One de CaixaBank, a Madrid, en el marc de les activitats del mes missioner del Domund.

Durant l'acte, el director nacional d'OMP, **José María Calderón**, va destacar la importància d'aquests guardons per visibilitzar la feina que fan els missioners als més de 1.100 territoris de missió. "Volem

recordar que **tots som missioners i formem part de la missió**”, va assenyalar.

Calderón va explicar que el **Premi Beat Paolo Manna** reconeix aquest any Missions Salesianes per la seva contribució a difondre l'esperit missioner, coincidint amb la commemoració dels 150 anys de la primera expedició missionera dels Salesians, enviada per Don Bosco a Argentina el 1875.

Luis Manuel del Moral, director de Missions Salesianes, va agrair el reconeixement i va assegurar que “**suposa un estímul per continuar treballant i apropant a la societat la realitat de les missions salesianes**”.

150 anys de compromís amb la infància i la joventut

El guardó reconeix una tasca de sensibilització que permet **visibilitzar el compromís dels missioners salesians amb l'educació, l'evangelització i l'acompanyament** de nens, nenes i joves, especialment dels que viuen en situacions de vulnerabilitat.

Jorge Perales, director d'institucions de CaixaBank, també va voler destacar aquesta trajectòria. «Reconec i agraeixo **la gran tasca de Missions Salesianes** i els missioners salesians a favor de l'educació i l'evangelització de nens, nenes i joves a tot el món», va explicar.

OMP també va lliurar el **Premi Beata Pauline Jaricot** al pare Ángel Becerril, sacerdot de l'Institut Espanyol de Missions Estrangeres (IEME), per la seva extensa trajectòria missionera a Zimbabwe i Tailàndia. “Em sento orgullós de ser missioner i haver posat el meu granet de sorra”, va afegir el sacerdot que ha dedicat 60 anys a la missió.

Tots dos premis, que porten els noms de dos dels fundadors d'Obres Missionals Pontífiques, reconeixen les diferents dimensions de la missió: el lliurament dels que treballen sobre el terreny i el compromís dels que, des d'Espanya, contribueixen a donar a conèixer i donar suport a la tasca.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Per a Missions Salesianes, aquest reconeixement **suposa un impuls per continuar apropant les històries, els desafiaments i les esperances** de les comunitats on treballen els missioners salesians, expliquen des de l'entitat.

CARMELITES DESCALCES D'AMPOSTA: «DÉU PLENA TANT EL COR QUE NO ES NECESSITA RES MÉS PER A SER FELIÇ»

BISBAT TORTOSA | 15 d'octubre, 2026

Les carmelites descalces d'Amposta han rebut la visita del bisbe Mons. Sergi Gordo el dijous 15 d'octubre. El prelat ha presidit la Missa conventual al Monestir del Sagrat Cor de Jesús en la festa de Santa Teresa de Jesús. [En l'homilia](#), ha parlat de la reformadora del Carmel com «una dona d'extraordinària intel·ligència, de caràcter fort, de gran capacitat per emprendre projectes i afrontar dificultats». La mare Mari Ángeles de San Miguel, priora de la comunitat ampostina, i la M. María Teresa ofereixen una aproximació a la vida de la santa d'Àvila i a l'ideal que encarnà, que segueix ben viu en l'actualitat.

[Quins són els orígens de l'Orde del Carmel?](#)

—**M. Mari Ángeles (M. A.):** L'Orde del Carme va néixer al segle XII. Enfonsa les seves arrels a Terra Santa, al mont Carmel. No ens va

fundar un home en particular, sinó que l'Esperit Sant va inspirar un grup d'ermitans a retirar-se a les coves d'aquesta santa muntanya, imitant al sant profeta Elies. D'ell vam aprendre la vida solitària, la cerca de Déu en el murmuri de la brisa suau i zel ardent per la glòria del Senyor en la pregària. Aquests són els tres pilars que sostenen el nostre carisma.

María Teresa (M. T.): Entre els anys 1206 i 1214, el Patriarca de Jerusalem, Sant Albert, va donar a l'orde una regla de vida molt senzilla i exigent. Aquesta regla ens mana habitar en cel·les separades; meditar dia i nit en la llei del Senyor, és a dir, pregar i vetllar; i viure en estricta pobresa i silenci.

M. A.: La Santíssima Verge també ha sigut un gran pilar des del principi. Aquells primers ermitans van construir una petita capella enmig de les seves cel·les, dedicada a la Mare de Déu. Per això, rebem el nom de Germans de la Benaurada Verge Maria del Mont Carmel.

Elies ens va donar l'esperit: la pregària i el zel per Déu. I Maria ens va donar la família. Ella és la Mare que ens vesteix amb el seu sant escapulari i ens porta a Jesús. Després, l'orde va haver d'emigrar a Europa per les persecucions. Així, va començar a estendre's pel món.

Quina importància té Santa Teresa de Jesús en la història de l'orde?

—**M. A.:** Per a les carmelites descalces, parlar de Santa Teresa de Jesús no és parlar d'una santa més, és parlar de la nostra mare i fundadora. Amb la fundació del convent de Sant Josep d'Àvila el 24 d'agost de 1562, va sorgir la reforma del Carmel i van néixer les Carmelites Descalces. Ella és l'instrument triat per l'Esperit Sant per donar-nos vida i identitat pròpia en l'Església.

Va restaurar la regla primitiva del mont Carmel, tornant-nos a la clausura papal estricta, el silenci sagrat i la pobresa radical. Davant els canvis dràstics del món actual, ella és la nostra mestra i guia, perquè també ella va viure una època de crisi profunda en l'Església i la societat. No va quedar-se creuada de braços. La seva figura es manté vigent avui perquè no ens proposa una fe de teoria, sinó una experiència viva que ens ajuda a mantenir els peus a la terra i els ulls al Cel, sent filles fidels de l'Església.

Quin paper va tenir en aquest procés Sant Joan de la Creu?

—**M. A.:** Ell va ser el cofundador de la reforma i el pilar espiritual del Carmel Descalç. Santa Teresa el cridava afectuosament «*mi medio fraile*», per la seva petita estatura, però reconeixia en ell una ànima gegant. El cridava també «*mi Senequita*», un Sèneca en les lletres i un gran sant. Ell va ser el primer frare de la reforma, era carmelita calçat. Quan va voler anar-se'n a la Cartoixa buscant més soledat, la nostra santa mare el va convèncer perquè s'unís a la seva obra. Ell va fundar el primer convent de Carmelites Descalços a l'estable de Duruelo, el 1568.

Va ser el pare espiritual i el formador de les monges, sent confessor i director espiritual del Convent de l'Encarnació d'Àvila i de les nostres primeres mares. Amb la llum de l'Esperit Sant, la seva saviesa divina, la seva gran psicologia i els seus escrits —com la *Subida del monte Carmelo*, *Noche oscura del alma* o *Cántico espiritual del cuerpo y el alma*, que són els més coneguts—, va donar la base teològica i doctrinal a la reforma.

Quines dificultats va trobar la reforma dels Carmelites Descalços?

—**M. A.:** No ho van tenir fàcil. El dimoni va alçar contradiccions terribles en els temps de la reforma. Alguns germans calçats o de l'antiga observança van veure amb mals ulls aquest retorn a l'austeritat. Van considerar els descalços rebels i desobedients, desencadenant una autèntica guerra jurídica i disciplinària dins l'orde. El 1577, Sant Joan de la Creu va ser segrestat pels calçats i tancat a una presó conventual insalubre a Toledo durant nou mesos. Santa Teresa de Jesús es va enfrontar a judicis i amenaces de demolició de l'obra construïda. A pesar de totes aquestes persecucions, Déu va tirar endavant la seva obra, perquè no era seva, era d'Ell.

Fixant-nos en el Monestir del Sagrat Cor de Jesús d'Ampostà, com va ser la seva fundació?

—**M. T.:** Venim del Monestir del Sagrat Cor de Jesús de Puigcerdà, fundat el 22 de desembre de 1885. El 1982, es va traslladar a Amposta, després de quasi un segle de fidelitat a Puigcerdà, buscant unes condicions més propícies per a preservar la nostra estricta clausura i la salut de la comunitat. Les monges eren majors, feia molt de fred, i l'estructura del convent estava molt afectada. Era molt difícil mantenir-se allà en aquestes condicions.

El Senyor va guiar la comunitat fins aquí. El trasllat definitiu es va realitzar el 13 de desembre de 1982, sent priora la M. Hermínia de Jesús. Així, la comunitat va deixar el Pirineu per posar arrels a Amposta, als peus de la Mare de Déu del Montsià i del Sagrat Cor de Jesús, que guarden tota la comarca. Actualment, som deu germanes més una jove, Yeny Reyes, que acaba de començar l'aspirantat i que el 14 de novembre, festa de Tots els Sants de l'Orde del Carmel, entrarà al postulantat.

Com és el dia a dia al monestir?

—**M. A.:** El nostre dia a dia al Carmel és un equilibri entre el Cel i la terra. Dediquem dues hores completes al dia, una al matí i una a la tarda, a la pregària mental en silenci davant del Senyor al sagrari. També ens reunim al cor set vegades al dia per a resar l'Ofici Diví. La santa Missa conventual és el centre del dia i de la nostra vida. De dilluns a divendres, la Missa és a les 8.30 hores, i els dissabtes i diumenges a les 11.00 h.

El treball manual sosté la clausura. Treballem en estricte silenci a les nostres cel·les o tallers, fent costura, cultivant l'hort (tenim oliveres, garrofers i ametlers), fent brodats per encàrrec, rosaris i altres articles religiosos artesans. Cadascuna té una responsabilitat dins de la comunitat. El treball ens manté humils, evita l'ociositat i ens permet sostenir-nos, imitant la Sagrada Família de Natzaret.

La recreació fraterna és l'alegria comunitària, no pot faltar. Dediquem dues estones al dia, després del dinar i del sopar, a estar juntes. És un moment per a conversar, riure, treballar en les labors manuals en comunitat i compartir anècdotes, vivències, espiritualitat, etc. Aquí mostrem que la santedat no és trista, sinó alegre i fraterna.

El silenci té un paper molt important. No és simplement l'absència de soroll o de paraules, és un espai sagrat, una necessitat vital i el terreny on floreix la unió amb Déu i la fecunditat de l'ànima. També tenim el dejuni i l'abstinència. Per a nosaltres, és una font immensa d'alegria i de purificació interior. No és un càstig, sinó una ofrena d'amor i una forma d'alleugerir l'ànima perquè voli més alt en la unió amb Déu, per a complir la seva voluntat.

Potser molta gent no comprèn el perquè d'aquesta forma de vida. Per què és tan important, per a l'Església i per al món, la seva presència contemplativa?

—**M. A.:** Comprenem perfectament que el món no ens entengui. És natural. La nostra vida és una bogeria d'amor que sols es comprèn des de la Creu. En una societat que ho mesura tot per l'èxit, el plaer i el soroll, el Carmel ofereix el silenci, la pobresa i l'amagament. Però precisament per això, aquest carisma és tan necessari, sense llevar importància a la resta de carismes.

És necessari per a ser els parallamps de la humanitat. Mentre el món oblida Déu, nosaltres romanem dia i nit davant el sagrari, estimant-lo pels qui no l'estimen, demanant-li perdó pels qui l'ofenen i detenint amb la nostra humil penitència el càstig que mereixen els nostres pecats i els del món sencer. Tot és gràcia de Déu, tot se'ns ha donat. No tenim res per mèrit propi.

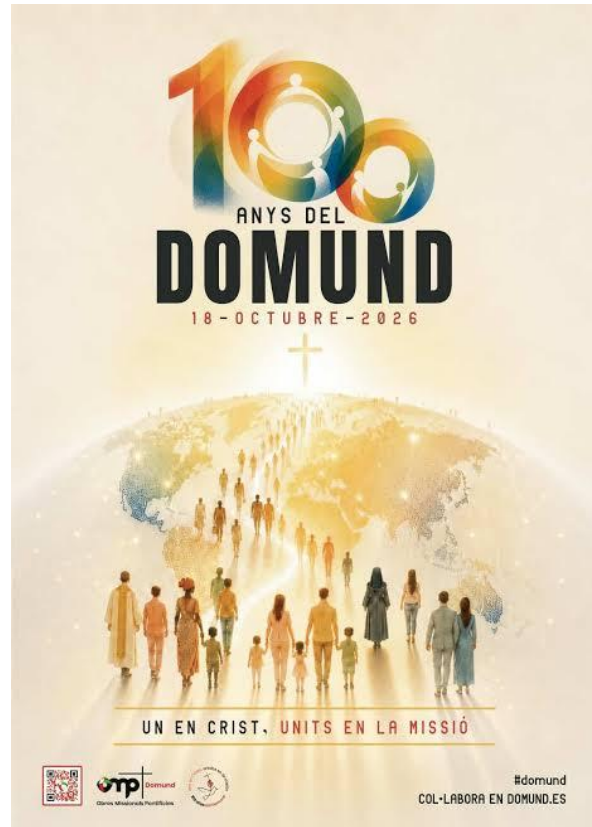
També per a ser el cor que bomba la sang de l'Església. Com deia Santa Tereseta de Lisieux, «en el cor de l'Església, la meua Mare, jo seré l'amor». La nostra pregària i el silenci de les nostres cel·les sostenen espiritualment els sacerdots i les missions, i aconsegueixen la gràcia perquè les ànimes se salvin als racons més llunyans de la terra. Aquí a la terra, com deia Santa Tereseta dels Andes, «mai veurem els fruits, els veurem al Cel». Crec que això és el més bonic del Carmel.

Som un crit silenciós que recorda que «*solo Dios basta*», en veure'ns tancades darrere d'aquestes reixes per pròpia voluntat, renunciant a tot en la nostra vida. És el testimoni viu que Déu existeix i plena tant el cor humà que no es necessita res més per a ser feliç.

«ELS CRISTIANS NO PODEM PERDRE MAI LA NOSTRA CONSCIÈNCIA MISSIONERA»

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 18 d'octubre, 2026

Avui, l'Església celebra el Diumenge Mundial de les Missions, el DOMUND, una diada que va establir el papa Pius XI ara fa cent anys amb l'objectiu de dedicar el penúltim diumenge d'octubre a pregar per la tasca que porta a terme l'Església als territoris de missió i col·laborar-hi a través de les Obres Missionals Pontifícies. Enguany, el lema del DOMUND és «Un en Crist, units en la missió». Per a saber més sobre aquesta jornada, avui conversem amb la delegada diocesana per a l'activitat missionera i la cooperació entre les Esglésies, la Gna. Claudia Figueroa, c.t.s.j.

Per què és tan important aquesta jornada del DOMUND?

És molt important perquè els cristians no podem perdre mai la nostra consciència missionera. L'Església, des de les seves arrels més profundes, viu aquesta dimensió missionera, i la jornada del DOMUND ens ho recorda any rere any, des de ja fa un segle.

Quins són els orígens del DOMUND?

Crec que podem parlar de dos orígens. D'una banda ens podem referir a l'origen espiritual de la jornada, que neix amb una jove laica francesa, Pauline Jaricot, cap a l'any 1820. Aquesta dona va pensar que calia ajudar amb la pregària i econòmicament els missioners que eren a fora. Aquesta idea va començar a Lió i es va anar estenent fins que Pius XI, el Papa missioner, va decla

rar el Dia Mundial de les Missions l'any 1826. Per això, enguany estem celebrant el centenari del DOMUND.

Quants territoris de missió hi ha arreu del món?

Cada any va augmentant el nombre de territoris de missió. Actualment hi ha 1.133 territoris de missió arreu del món. Són territoris que necessiten la nostra ajuda. I aquesta ajuda la podem oferir en la pregària, econòmicament i també amb el servei missioner. Per això no podem oblidar que la vocació missionera, la missió ad gentes, continua sent una crida que el Senyor fa i que podem donar resposta.

Què necessita la missió?

La missió necessita de nosaltres, de la nostra Església local. Evidentment, els territoris de missió necessiten sosteniment econòmic perquè puguin funcionar les parròquies, les escoles, la formació. Però també necessiten la nostra pregària. Tots, allà on siguem, som Església missionera.

A què es destinarà la col·lecta del DOMUND?

Els diners que es recaptin a les diòcesis amb seu a l'Estat espanyol durant aquesta diada del DOMUND aniran destinats a finançar projectes missioners a l'Àfrica, a Amèrica i a l'Àsia. Tot això es coordina a través de les Obres Missionals Pontifícies, un organisme que col·labora directa ment amb el Papa.

Espanya és un dels països que més contribueix amb el DOMUND. Certament, després dels Estats Units d'Amèrica, Espanya és el segon país que més contribueix amb el DOMUND. Tenim una llarga tradició de missioners arreu del món, ara mateix n'hi ha més de 5.000, i també tenim una llarga tradició de generositat amb la jornada del DOMUND. Això vol dir que aquesta consciència de portar l'Evangelí arreu del món no s'ha adormit, que continua vigent.

El lema d'enguany és «Un en Crist, units en la missió». A què ens convida?

El lema ens recorda que hem de tornar a les arrels. És el Crist qui ens convoca, és el Crist qui ens convida a mirar els germans, a recordar sempre que no estem sols, que aquest pelegrinatge que és la vida el fem tots plegats. I la missió no comença en cadascun de nosaltres sols, és una missió que comença en la vida trinitària. És la missió que tenia Jesús quan va ser enviat i que nosaltres estem cridats a continuar-la amb totes les nostres forces i totes les nostres possibilitats.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Quin missatge vol transmetre en aquesta jornada del DOMUND?

No hem de pensar mai que no podem fer res. Podem fer la nostra aportació econòmica, que encara que pensem que pugui ser petita, cada aportació es nota. Podem fer la nostra aportació amb la pregària, demanant que hi hagi persones que responguin a la crida del Senyor a ser missioners i a anar a anunciar l'Evangelí per tot arreu. Perquè som batejats, tots som missioners, però hi ha algunes persones que reben aquesta crida especial de deixar casa seva, el seu país i les seves seguretats i anar allà on el Senyor els ha enviat.

INFORME FIDES 2026: AUGMENTA EL NÚMERO DE BATEJATS I SACERDOTS

VATICAN NEWS | 16 d'octubre, 2026

Augmenta el nombre de catòlics en el món i torna a créixer, encara que lleugerament, el de sacerdots. En canvi, continua disminuint el nombre de religioses i de seminaristes majors, mentre augmenta la contribució dels missioners laics i els catequistes.

Aquestes són algunes de les dades que recull el dossier sobre les estadístiques de l'Església catòlica elaborat per l'Agència Fides amb motiu de la centèsima Jornada Mundial de les Missions, que se celebrarà el diumenge 18 d'octubre de 2026 amb el lema «Un en Crist, units en la missió».

Després de les xifres globals es perfilen situacions diferents en els cinc continents: Àfrica registra el major increment de batejats i és l'únic continent en el qual augmenten tant el nombre de religioses com el de seminaristes majors.

El dossier, elaborat per Lucca Mainoldi, recopila i analitza dades de l'últim "Anuari Estadístic de l'Església", publicat enguany, i ofereix una

panoràmica de la presència catòlica, les estructures pastorals i les activitats educatives, sanitàries i assistencials.

Les dades sobre la població i els batejats corresponen al 30 de juny de 2024; la resta, al 31 de desembre del mateix any. Les variacions reflecteixen la comparació amb les dades anteriors, corresponents a 2023.

Els catòlics augmenten en tots els continents

A 30 de juny de 2024, la població registrada en l'Anuari ascendia a 7.995.573.000 persones. Els catòlics eren 1.422.144.000, amb un augment de 16.690.000 respecte a l'any anterior. El seu percentatge sobre la població mundial es manté en el 17,8%.

El número de batejats augmenta en tots els continents. El major creixement es registra a Àfrica, amb 7.580.000 catòlics més, seguida d'Amèrica (+6.992.000), Àsia (+968.000), Europa (+911.000) i Oceania (+239.000). A Europa es confirma, per tant, l'augment ja observat en l'anterior mesurament.

Àfrica supera a Europa en nombre de catòlics

Amèrica continua sent el continent amb major nombre de catòlics, amb 678.869.000, que representen el 64% de la seva població. Àfrica compta amb 288.312.000 batejats, una xifra que supera lleugerament la d'Europa, on es registren 287.240.000. A continuació se situen Àsia, amb 156.166.000 catòlics, i Oceania, amb 11.557.000.

El percentatge de catòlics sobre la població de cada continent és del 19,9% a Àfrica, del 39,7% a Europa, del 3,3% a Àsia i del 25,9% a Oceania.

Sacerdots: lleuger repunt, amb diferències entre continents

Per primera vegada en cinc anys, el nombre total de sacerdots torna a augmentar, segons el dossier: són 407.421, és a dir, 425 més que en l'anterior mesurament. El saldo positiu es deu al creixement a Àfrica (+1.676), Àsia (+1.065) i Amèrica (+199), que compensa els descensos registrats a Europa (-2.483) i Oceania (-32). D'aquesta manera, Amèrica passa de la reculada registrada l'any anterior a un increment.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Els sacerdots diocesans ascendeixen a 279.238 (+496), mentre que els religiosos descendeixen a 128.183 (-71). Malgrat el lleuger augment global del clergat, també creix el nombre mitjà de catòlics per sacerdot, que se situa en 3.491, amb 38 fidels més que en l'anterior mesurament. Aquesta proporció augmenta a Amèrica, Europa i Oceania, mentre que disminueix a Àfrica i Àsia.

El nombre de bisbes ascendeix a 5.525, amb un increment de 95: 4.365 són diocesans i 1.160, religiosos. També continua creixent el nombre de diaques permanents, que aconsegueix els 52.102 (+669), gràcies sobretot als augments registrats a Amèrica (+424) i Europa (+236).

Religioses i seminaristes: continua el descens global

El nombre de religioses en el món se situa en 580.131, la qual cosa suposa un descens de 9.292 respecte al mesurament de l'any anterior. Àfrica és l'únic continent que registra un augment (+2.190). En canvi, disminueix el nombre de religioses a Europa (-6.473), Amèrica (-4.432), Àsia (-320) i Oceania (-257). Els religiosos no sacerdots sumen 48.511, amb un descens de 237. Augmenten a Àfrica i Àsia, mentre que disminueixen en els altres continents.

També es redueix el nombre de seminaristes majors, tant diocesans com religiosos: dels 106.495 registrats en el mesurament anterior es passa a 103.604, és a dir, 2.891 menys. L'augment es registra únicament a Àfrica (+786), on hi ha 35.710 seminaristes majors. El descens més acusat correspon a Àsia (-2.733), seguida d'Europa (-701), Amèrica (-227) i Oceania (-16).

Els seminaristes menors descendeixen a 94.041, amb una disminució de 980. En aquest grup, les xifres augmenten a Àfrica (+132) i Oceania (+20), mentre que baixen a Europa (-872), Àsia (-182) i Amèrica (-78).

Augmenta la contribució dels missioners laics i els catequistes

El dossier registra un augment del nombre de missioners laics, que ascendeixen a 463.079, amb 18.473 més que l'any anterior. El creixement es concentra principalment a Amèrica (+20.492). També es

registren increments a Àfrica i Oceania, mentre que les xifres disminueixen a Àsia i Europa.

Els catequistes aconseguixen els 2.889.336, amb un augment de 22.370. Els increments més importants es registren a Amèrica (+16.515) i Àsia (+13.616), seguides d'Oceania (+48). En canvi, el nombre de catequistes disminueix a Europa (-7.603) i, en menor mesura, a Àfrica (-206).

Les circumscripcions eclesiàstiques en el món són 3.047, sis més que en l'anterior mesurament. Les estacions missioneres sumen 111.602: d'elles, 4.187 compten amb un sacerdot resident, mentre que 107.415 no en tenen cap. Respecte a l'any anterior, augmenten les primeres (+987) i disminueixen les segones (-12.162).

La xarxa educativa, sanitària i assistencial

En l'àmbit educatiu, les institucions i entitats de l'Església catòlica sostenen 75.448 escoles infantils, amb 7.480.373 alumnes; 103.666 escoles primàries, amb 36.314.935 alumnes; i 51.810 centres d'ensenyament secundari, amb 20.340.808 alumnes. A aquestes xifres se sumen 2.685.027 estudiants de centres d'ensenyament superior i 4.091.087 d'institucions universitàries vinculades a l'Església catòlica. Respecte al mesurament anterior, augmenta el nombre d'escoles infantils, encara que disminueix el seu alumnat. En canvi, creixen tant el nombre de centres com el d'alumnes de primària. En secundària, tots dos indicadors registren un descens. Àfrica acull al major nombre d'alumnes de les escoles primàries catòliques, amb 21.292.853 matriculats.

Les institucions sanitàries, benèfiques i assistencials sumen 101.110. Entre elles figuren 5.397 hospitals, 13.646 dispensaris, 468 leproseries, 16.263 residències per a ancians, malalts crònics i persones amb discapacitat, 8.138 orfenats, 10.352 guarderies, 10.624 consultoris matrimonials, 3.194 centres d'educació o rehabilitació social i 33.028 institucions d'altres tipus. Àfrica compta amb el major nombre d'hospitals i dispensaris, mentre que Europa concentra la majoria de les residències per a ancians, malalts crònics i persones amb discapacitat. Aquesta xarxa complementa les estructures pastorals

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

amb una presència quotidiana en els àmbits de l'educació, l'atenció sanitària i l'assistència social.

La taula relativa a les circumscripcions confiades al Dicasteri per a l'Evangelització indica que aquestes sumen un total de 1.130.

LA VIDA MISSIONERA: DESCALÇAR-SE I ESCOLTAR AMB EL COR

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 18 d'octubre, 2026

Salutacions des de l'Amazònia peruana, on estic vivint des de fa cinquanta-quatre anys. Se'm convida a parlar de la meva experiència missionera i, com podeu imaginar, tinc moltes coses per compartir i em resulta difícil explicar en poques paraules la vida de tants anys.

Per això he decidit compartir-vos el meu procés, els moments que he viscut i que han generat vida nova. La vida missionera té molt d'aventura: aventura d'amor, aventura humana. Sí, perquè fas un pas i ingresses a la missió, on trobes una cultura diferent, on les persones t'obren el seu cor, et comparteixen la seva riquesa, et deixen entrar a caminar amb ells.

Llavors sents la urgència de descalçar-te, respectar, acollir, obrir-te i dialogar. I és quan entens molt bé allò que Déu va dir a Moisès: «Treure les sandàlies, que el lloc que trepitges és sagrat» (Ex 3,5).

Per a alliberar la humanitat dels mals que pateix i esdevenir altres Cristos als carrers «guarint entre el poble malalties i xacres de tota mena» (Mt 4,23), evangelitzar ha estat sempre donar “bones notícies”.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

I per a donar una bona notícia, primer cal escoltar les males notícies que es viuen, conèixer la situació, posar-se al lloc de l'altre i commoure's fins a les entranyes per a parlar després, només després.

Aquest procés, a la meua vida, va ser llarg. Creiem que arribem a “evangelitzar” persones que no saben i necessiten la teua veritat. I quan arribem, trobem pobles que tenen molta riquesa humana perquè t'acullen, t'ofereixen de la seva pobresa, t'obren el cor i viuen en comunitat, de manera solidària s'ajuden, comparteixen entre ells.

I és llavors quan et veus obligat a canviar de “xip” i entendre que t'has de descalçar i escoltar amb el cor, aprenent primer dels seus valors, de les seves maneres de relacionar-se i de viure.

La vida missionera, doncs, s'inicia amb anys d'escolta i de silenci. Anys, temps, en els quals “beus” dels germans i, per dins, redescobreixes el Déu que et diu: «Estic en ells, troba'm i, des d'ells, anuncia el meu amor, la meua misericòrdia, el meu cor de pare i de mare per a tots.»

A poc a poc vas tornant a aprendre què significa la missió. I passant anys, descobreixes la felicitat d'haver estat fidel al Déu que es va encarnar, a Jesús, que es va fer un de tants.

Aquesta és la meua experiència, una experiència molt feliç. La situació sociopolítica i econòmica és dura i acompanyo els pobles, les persones, perquè puguin afrontar els reptes que tenen. I ho faig perquè amb ells comparteixo el meu pa i el somni d'una societat fraternal. Ells també la desitgen. I caminant junts, amb l'ajuda de l'Esperit i seguint les petjades de Jesús de Natzaret, ho aconseguirem! I aquesta evangelització la visc des de l'Església local amb la qual comparteixo fe, alegria i missió.

FRA ENRIC CASANOVAS: «LA VIDA EN UN CONVENT ÉS UNA ESCOLA DE SINODALITAT»

AGÈNCIA FLAMA | 16 d'octubre, 2026

El frare **Enric Casanovas** va ser ordenat prevere el passat 11 d'octubre al Convent dels Caputxins d'Arenys de Mar. Amb aquesta cerimònia, oficiada pel bisbe de Girona, Octavi Vilà, el religiós català culmina un procés de **8 anys de formació a la localitat maresmenca** abans de posar rumb al seu pròxim destí: el Convent de Palma (Mallorca), on s'instal·larà la setmana vinent per donar resposta a les necessitats pastorals de l'illa. Una ordenació presbiteral que va ser també un comiat i que, en paraules del mateix frare, «va servir per donar les gràcies a la comunitat cristiana d'Arenys». Per a ell, «és una gran alegria poder fer aquest pas, que em permet ajudar la comunitat a través dels sagraments, i també una gran responsabilitat».

[Continua llegint aquí](#)

LA CONSOLACIÓ DE BENICARLÓ CLAUSURA EL SEU 150È ANIVERSARI AMB UNA EXPOSICIÓ I UN CONCERT

BISBAT TORTOSA | 16 d'octubre, 2026

El Col·legi de la Consolació de Benicarló i la comunitat de les Germanes de la Consolació encaren la recta final de la commemoració del seu 150è aniversari amb **dos actes especials oberts a tota la ciutadania**: l'exposició «150 anys de cultura i caritat» i un concert commemoratiu que reunirà diferents entitats artístiques de la comarca.

Des de l'arribada de les Germanes a Benicarló, el 2 de febrer de 1876, la Consolació ha format part de la història del municipi a través de l'educació, la promoció de la cultura i l'atenció a les persones més necessitades, mantenint viu el llegat de **Santa Maria Rosa Molas**.

Una exposició per a recordar 150 anys d'història

Del 14 al 23 d'octubre, la **Caixa de Benicarló** acull l'exposició «150 anys de cultura i caritat», una mostra que permetrà recórrer la

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

trajectòria de la institució i conèixer la seva contribució educativa, cultural i social a la vida del municipi.

L'exposició es podrà visitar cada dia, **de 18.00 a 20.00 hores**, i serà una oportunitat per a recordar el camí recorregut durant aquest segle i mig i compartir el llegat de servei i compromís que ha caracteritzat la Consolació des dels seus inicis.

Un concert per a celebrar el camí compartit

La cloenda de l'aniversari tindrà lloc el 24 d'octubre, a les 19.00 hores, a l'auditori del col·legi de la Consolació, amb un concert commemoratiu que unirà **música, art i moviment**.

L'acte comptarà amb la participació del **Club MABEL de Benicarló i de les corals de Benicarló, Vinaròs i Peníscola**, en una proposta artística conjunta que vol celebrar els vincles creats al llarg d'aquests 150 anys i agrair el suport i la confiança de tota la comunitat.

150 anys al servei de les persones

Amb aquests dos últims actes, el Col·legi de la Consolació i la comunitat de les Germanes conviden el poble de Benicarló i les localitats veïnes a sumar-se a la celebració d'un aniversari que commemora molt **més que una data**: 150 anys d'educació, cultura, caritat i compromís amb les persones.

Una ocasió per a mirar amb **gratitud el camí recorregut**, compartir el present i continuar projectant cap al futur el llegat de Maria Rosa Molas.

UNA PETJADA INESBORRABLE AL COR DE CANET DE MAR

DOMINIQUE ANUNCIATA | 5 d'octubre, 2026

El passat 1 d'octubre, la nostra comunitat educativa i el poble de Canet de Mar, amb la representació de diversos regidors i de l'alcalde, vam voler aturar el rellotge per retre un sentit i merescut homenatge a les Germanes Dominiques. Va ser un dia per mirar enrere amb orgull i agraïment, i per reconèixer tot allò que ens han llegat.

Hi ha petjades que no s'esborren mai, perquè estan fetes de vocació, de lliurament i d'amor per l'educació i l'acompanyament dels més joves. Això és, precisament, el que les Germanes Dominiques han deixat a Canet de Mar al llarg de 163 anys d'història ininterrompuda.

Generació rere generació, la seva presència ha estat molt més que una institució educativa: ha estat una llar de valors, un espai de coneixement i una comunitat on cada alumne s'ha sentit acollit i acompanyat, i ha trobat l'impuls necessari per créixer com a persona. Des de les aules, amb discreció, constància i una immensa generositat, han educat el cap i el cor de milers de canetencs i canetenques, deixant una empremta inesborrable en les seves vides.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Durant l'acte de comiat, aquestes paraules van recollir el sentiment de tota una comunitat i van expressar l'agraïment per una història compartida que continuarà viva en la memòria de l'escola i del poble.

«Però, per damunt de tot, ens trobem per dir una paraula molt més gran i profunda: gràcies.»

Fragment del discurs de comiat a les Germanes Dominiques

Ara, tot i que emprenen nous camins i noves destinacions, sabem que continuaran portant la mateixa llum allà on vagin. Marxen de Canet, però una part d'elles es queda per sempre en la memòria i en el cor d'aquest poble. Perquè hi ha llegats que el temps no esborra i vincles que ni la distància no pot trencar.

Gràcies, Germanes Dominiques, per aquests 163 anys de dedicació, estima i compromís amb Canet de Mar.

Comunitat educativa i poble de Canet de Mar

CARDENAL JOSÉ COBO: «CAL PASSAR DE LA POLARITZACIÓ A LA POLIFONIA»

TRIBUNA JOAN CARRERA | 15 d'octubre, 2026

L'arquebisbe de Madrid defensa a la Tribuna Joan Carrera la necessitat d'avançar cap a una Església més participativa, capaç d'escoltar, discernir i prendre decisions compartides

El cardenal i arquebisbe de Madrid, José Cobo Cano, ha protagonitzat aquest dijous 15 d'octubre una nova edició de la Tribuna Joan Carrera, amb una conferència titulada «La crida a caminar en sinodalitat: una vella novetat». Davant d'un centenar llarg d'assistents i totes les places esgotades al restaurant Pomarada, Cobo ha defensat la necessitat d'avançar cap a una Església més participativa, capaç d'escoltar, discernir i prendre decisions de manera compartida. Una transformació que, segons ha remarcat, no suposa trencar amb la tradició, sinó recuperar una dimensió essencial de la identitat eclesial.

Nascut a Sabiote (Jaén) el 1965, **José Cobo** va estudiar Dret abans d'ingressar al seminari. La seva trajectòria sacerdotal ha estat estretament vinculada als barris populars de Madrid, on ha desenvolupat bona part del seu ministeri pastoral. Ha estat rector, arxipreste, vicari episcopal i bisbe auxiliar, fins que el 2023 va ser nomenat arquebisbe de Madrid i creat cardenal.

La presentació del ponent ha anat a càrrec del sacerdot madrileny i vicari episcopal **José Luis Segovia Bernabé**, especialment vinculat al treball amb joves en situació de marginació. Segovia ha definit Cobo com un «animal pastoral», tot

destacant la seva capacitat per llegir els signes dels temps, anticipar-se als reptes i organitzar i coordinar equips de treball.

En nom de les entitats convocants de la Tribuna Joan Carrera, Mn. **Peio Sánchez**, rector de la parròquia de Santa Anna – Hospital de Campanya, ha donat la benvinguda al cardenal assegurant-li que «encara que no ho sembli, vostè juga a casa». Amb aquestes paraules ha volgut subratllar la sintonia entre la línia pastoral de Cobo i el compromís amb una Església dels pobres i per als pobres, oberta al diàleg i ferma en la defensa de la dignitat humana.

Entre el centenar llarg d'assistents hi havia el conseller Ramon Espadaler, l'abat de Montserrat, Manel Gasch l'abadessa de Sant Pere de les Puel·les, Roser Caminal, el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Xabier Gómez i el bisbe auxiliar de Barcelona Javier Vilanova. També hi han assistit Meritxell Ruiz, directora de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, i Ramon Bassas, director general d'Afers religiosos de la Generalitat, entre d'altres personalitats.

Una Església atenta als canvis del món

Cobo ha iniciat la seva intervenció amb una imatge suggeridora: la dels músics del Titanic «que tocaven quan el vaixell s'enfonsava». Amb aquest paral·lelisme ha advertit del risc que l'Església continuï fent molt bé allò que sempre ha fet sense adonar-se que la realitat que l'envolta està canviant profundament.

En aquest sentit, ha convidat a revisar si les formes i les estructures eclesials actuals responen realment a les necessitats del nostre temps. Ha plantejat la necessitat de preguntar-se si «seguim escoltant el que Déu ens demana» i de discernir si les respostes que s'ofereixen són les més adequades.

Prenent com a referència el relat bíblic del profeta Jonàs, el cardenal ha insistit en la importància de confiar en la força transformadora del missatge evangèlic, «perquè Déu veu persones capaces d'escoltar, convertir-se i començar de nou».

La sinodalitat, un retorn als orígens de l'Església

La sinodalitat i la seva aplicació concreta a la vida de les comunitats cristianes han centrat bona part de la ponència. Cobo ha reconegut que «la sinodalitat fa molta por», però ha volgut desfer la idea que es tracti d'una innovació aliena a la tradició eclesial.

En aquest sentit, ha afirmat que «la sinodalitat està a l'ADN de l'Església, però alhora és una novetat perquè històricament en certs moments s'ha debilitat». Per això, ha convidat els presents a «renovar i tornar als orígens», convençut que, amb aquest procés, «estem tornant als orígens».

El cardenal ha insistit que la sinodalitat no hauria de generar temor, perquè «l'Església canvia per seguir sent ella mateixa, la sinodalitat no altera la naturalesa de l'Església, només ens canvia l'enfocament».

Segons ha explicat, aquest canvi de perspectiva demana posar al centre una escolta activa i compartida, així com promoure processos de discerniment comunitari que ajudin a orientar les decisions. En aquest context, ha subratllat que «vivim moments molt importants d'aplicació nova del Concili Vaticà II».

Cobo ha identificat diversos elements essencials per avançar cap a una Església sinodal. En primer lloc, recuperar la consciència de ser poble de Déu i reconèixer que el baptisme atorga a tots els cristians una responsabilitat compartida en la missió de l'Església. També ha destacat la importància de la coordinació, del reconeixement de la diversitat de carismes i del discerniment conjunt.

Aquesta corresponsabilitat, però, no significa que totes les decisions s'hagin de prendre de manera assembleària ni que tota l'autoritat recaigui en una sola persona. Ho ha resumit amb una afirmació: «No ho hem de decidir tot entre tots, però ningú no ho hauria de decidir tot».

Sis reptes per fer realitat la sinodalitat

Més enllà de la reflexió teològica, el cardenal ha volgut concretar les conseqüències pràctiques de la sinodalitat i ha plantejat sis reptes per incorporar-la a la vida quotidiana de les comunitats cristianes:

1. **Recuperar una cultura baptismal**, que ajudi els batejats a prendre consciència de la seva identitat i responsabilitat dins l'Església.
2. **Passar de la col·laboració a la necessitat recíproca**, reconeixent que ningú no sobra i que ningú no és autosuficient.
3. **Elaborar conjuntament les decisions**, promovent espais de participació i discerniment compartit.
4. **Escoltar persones concretes**, amb una actitud oberta que permeti deixar-se interpel·lar i transformar per les seves paraules.

5. **Passar de la polarització a la polifonia i de la juxtaposició al treball en xarxa**, per integrar la diversitat de sensibilitats i fomentar la cooperació.
6. **Apostar per la formació**, especialment per formar deixebles missioners capaços de viure i impulsar una Església sinodal.

Per al cardenal, aquests reptes només es podran assolir si la sinodalitat deixa de ser un concepte teòric i es converteix en una pràctica habitual. «Cal treballar la sinodalitat per convertir-la en la manera normal de treballar», ha afirmat, remarcant també la necessitat de cultivar l'afecte i la confiança entre els membres de les comunitats.

Una conversió de persones i estructures

En la part final de la conferència, Cobo ha insistit que el procés sinodal implica una transformació profunda de la manera de viure i organitzar l'Església. «Necessitem una conversió general, d'estructures, de persones per anunciar l'Evangelí», ha assegurat.

En aquest sentit, ha situat un dels grans reptes del moment actual en la necessitat d'«aprendre a ser una Església sinodal», més enllà de les reformes organitzatives o dels canvis puntuals en els mecanismes de participació.

«Cal provocar la conversió de les comunitats», ha insistit, tot recordant que aquest camí no ofereix certeses absolutes, sinó que convida a avançar plegats, amb confiança i disponibilitat per deixar-se conduir.

Com a conclusió, ha reivindicat la dimensió comunitària de la fe i la responsabilitat compartida de tots els batejats, recordant que «ningú camina sol». Ha acabat la seva ponència demanant a tothom que 'seguiu deixebles de la sinodalitat', remarcant que 'només la caritat ens salvarà, ja que el dia que la perdem, deixarem de ser església'.

El paper de les dones i l'elecció dels bisbes, al torn de preguntes

La conferència ha donat pas a un torn de preguntes en què els assistents han pogut aprofundir en algunes de les qüestions plantejades. Bona part de les intervencions s'han centrat en la manera d'aplicar efectivament la sinodalitat a les comunitats i estructures eclesials. Respecte aquest tema ha estat clar: 'ens falta l'estructura canònica per desenvolupar la sinodalitat'

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

També s'han abordat qüestions com el paper i la presència de les dones a l'Església i els processos d'elecció dels nous bisbes, dos àmbits especialment significatius a l'hora de concretar una major participació i corresponsabilitat eclesial ara que Barcelona està pendent de tenir un nou bisbe.

L'ABAT DE POBLET RECLAMA UNA LLEI ESPECÍFICA PER GARANTIR LA PROTECCIÓ DEL MONESTIR

CATALUNYA RELIGIÓ | 15 d'octubre, 2026

L'abat del Monestir de Santa Maria de Poblet, [Rafel Barrué](#), ha reclamat una llei específica de protecció del cenobi per garantir la conservació del conjunt monumental i el seu futur. Ho ha fet aquest dijous, 15 d'octubre, durant la reunió del [Reial Patronat de Poblet](#), que ha comptat amb la presència del rei **Felip VI**, el ministre de Cultura en funcions, **Ernest Urtaşun**, el president de la Generalitat de Catalunya, [Salvador Illa](#), i els presidents dels governs de la Comunitat Valenciana, les Illes Balears i Aragó, entre altres representants institucionals.

[Continua llegint aquí](#)

LES VERGES CONSAGRADES ES TROBEN A BARCELONA PER INICIAR EL NOU CURS

ARQUEBISBAT BARCELONA | 15 d'octubre, 2026

El curs 2026-2027 s'inicia al **Centre Pare Claret de Girona** amb una programació. El passat dissabte 3 d'octubre, el Centre Martí-Codolar de Barcelona va acollir una trobada de verges consagrades de les diòcesis amb seu a Catalunya. La jornada va comptar amb l'acompanyament del P. Joan Josep Moré, salesià i delegat diocesà per a la Vida Consagrada de l'Arquebisbat de Barcelona.

Aquestes trobades, que se celebren habitualment tres vegades l'any, tenen com a objectiu oferir un espai d'acompanyament espiritual i formatiu, així com afavorir la convivència i l'intercanvi d'experiències entre les participants.

Segons explica el P. Joan Josep Moré, les jornades es van impulsar durant l'etapa de Toni Vadell amb la voluntat d'«acompanyar d'una manera formativa i espiritual el conjunt de verges consagrades de l'arxidiòcesi». Habitualment, s'organitzen tres trobades al llarg del curs, a l'octubre, al febrer i al juny.

Un espai de formació i comunió

La jornada va seguir la dinàmica habitual d'aquestes trobades, amb una pregària inicial, un espai de formació i reflexió, la celebració de l'eucaristia i un dinar fratern.

Entre els temes que actualment treballa aquest col·lectiu destaca la redacció d'un directori propi, que ha de servir per orientar l'acompanyament de futures candidates i establir els criteris que cal tenir en compte en el seu procés de discerniment i consagració, d'acord amb les orientacions de la Santa Seu de l'any 2018.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Les trobades també inclouen espais de formació bíblica i espiritual, amb la voluntat d'aprofundir en la vocació i la missió de les dones que formen part de l'Orde de Verges (Ordo Virginum).

Aquesta forma de vida consagrada està integrada per dones que, des de la seva vocació personal, es consagren a Jesucrist i viuen la seva entrega a Déu al servei de l'Església i del món.

IVAN RENGEL ALBERT, NOU POSTULANT A LA CONGREGACIÓ DE GERMANES SERVIDORES DE JESÚS

COTTOLENGO PADRE ALEGRE | 15 d'octubre, 2026

L'oració ha estat a la Capella domèstica, adornada de festa, ha presidit l'oració el P. Prieto que ens ha dirigit unes paraules sobre el que significa el seguiment.

Després M. Belén li ha posat la creu de postulant i ell ha llegit un compromís en què demana iniciar aquest camí de postulantat en la Congregació de Germanes Servidores de Jesús, per a ser, si Déu vol Germà Servidor.

Li han acompanyat en aquest dia els seus pares que han vingut des de València i un germà que té sacerdot també a la diòcesi de València.

Al final de la celebració el P. Prieto ens ha donat la benedicció i ens ha recordat que, així com "la Verge del Pilar va confortar els treballs apostòlics de Santiago, t'ajudi ella a viure aquesta nova etapa que iniciis".

Al final hem celebrat amb immensa alegria que el "Senyor ha estat gran amb nosaltres i estem molt alegres".

Per tot el viscut en el dia d'avui: DEO GRATIAS

CLARET PUBLICA L'ESTUDI SOBRE LA REESTRUCTURACIÓ DE COMUNITATS RELIGIOSES A CATALUNYA

CATALUNYA CRISTIANA | 15 d'octubre, 2026

L'informe "[La reestructuració de les congregacions religioses a Catalunya: un repte o un problema?](#)" pren forma de llibre tal [com s'havia anunciat l'abril passat](#). L'estudi, que signen la dominica de la Presentació **Gemma Morató**, el sociòleg **Quim Cervera** i **Antoni Almirall**, membre del Col·loqui Europeu de Parròquies, es proposa com una **eina de reflexió i orientació per al present i el futur de la vida religiosa al país**. El llibre parteix de l'anàlisi de l'impacte dels canvis organitzatius i territorials que s'han produït entre el 2010 i el 2020, amb dades actualitzades fins al 2024.

[Continua llegint aquí](#)

RELIGIOSOS COMPARTEIXEN UNA JORNADA DE CONVIVÈNCIA A POBLET I MONTBLANC

BISBAT LLEIDA | 14 d'octubre, 2026

El dissabte 10 d'octubre, religioses i religiosos del Bisbat de Lleida van participar en una sortida de convivència al Monestir de Poblet i a la vila de Montblanc, una jornada de trobada, reflexió i germanor, en sintonia amb el propòsit diocesà d'aquest curs pastoral: «L'acompanyament com a camí».

La visita al Monestir de Poblet va començar amb l'acollida del P. Bernat, hostatger del monestir, que va compartir unes reflexions sobre l'Esperit Sant i la seva presència en la vida cristiana. A partir de les paraules de Jesús als deixebles, va recordar que l'Esperit Sant és qui ens ajuda a comprendre i recordar el seu missatge, i va animar els participants a tenir-lo present en la seva vida quotidiana.

Durant el matí, els assistents van visitar el monestir cistercenc, admirant l'amplitud i la bellesa de les seves instal·lacions medievals. Al migdia, van celebrar l'eucaristia, presidida pel bisbe Daniel Palau, en un ambient de proximitat i participació. El bisbe també va compartir el dinar amb el grup.

A la tarda, després d'una estona de descans, la jornada va continuar a Montblanc, on els participants van visitar l'església gòtica de la vila i el santuari de la Mare de Déu de la Serra. Des d'aquest indret van poder contemplar la muralla que envolta el nucli històric de la ciutat.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Aquesta sortida va ser una oportunitat per reforçar els vincles entre les religioses i els religiosos de la diòcesi, compartir la fe i créixer en la fraternitat. Una experiència que posa en valor l'acompanyament mutu com a camí de comunió i de creixement en la vida consagrada.

FRA ENRIC CASANOVAS, ORDENAT SACERDOT AL CONVENT DELS CAPUTXINS D'ARENYS DE MAR

CATALUNYA RELIGIÓ | 14 d'octubre, 2026

El frare caputxí **Enric Casanovas** ha estat ordenat sacerdot aquest diumenge 11 d'octubre en una cerimònia celebrada al convent dels Caputxins d'Arenys de Mar i presidida pel bisbe de Girona, **fra Octavi Vilà**. L'ordenació arriba un any després que Casanovas fes la professió perpètua, l'octubre de 2025, amb la qual va refermar el compromís de dedicar tota la vida a Déu dins l'orde caputxí.

[Continua llegint aquí](#)

ESTANIS FORS: «FRA CINTO FORMA PART DE LA HISTÒRIA D'ARENYS DE MAR I DEL RECORD DE MOLTES GENERACIONS»

AGÈNCIA FLAMA | 14 d'octubre, 2026

El nomenament pòstum de fra Cinto Duran com a Fill Adoptiu d'Arenys de Mar vol ser el reconeixement d'una vinculació que, al llarg de dècades, va transcendir els murs del convent i es va endinsar en la vida de la vila. L'alcalde, **Estanis Fors**, subratlla per a l'Agència Flama la petjada d'un religiós que, sense haver nascut al municipi, el va convertir en casa seva i va establir uns vincles profunds amb els seus habitants. «**Va deixar una empremta profunda entre nosaltres**», afirma.

[Continua llegint aquí](#)

SANT PERE DE PONTS ACULL LA VISITA DE LES RELIGIOSES DE CRIST REI EN LES JORNADES EUROPEES DEL PATRIMONI

BISBAT URGELL | 14 d'octubre, 2026

El dilluns 12 d'octubre, encara en el marc de les Jornades Europees del Patrimoni, que convoquen cada any el Consell d'Europa i la Unió Europea pels volts d'octubre, la comunitat de les Filles de Crist Rei d'Agramunt, acompanyada per Mn. Jaume Mayoral, va visitar la Col·legiata de Sant Pere de Ponts. Es tracta d'una església del segle XII que, al llarg de la història, ha viscut moltes vicissituds i que és Bé Cultural d'Interès Nacional des de l'any 1931. La visita volia donar a conèixer la riquesa del patrimoni cultural i religiós del Bisbat d'Urgell.

Després de compartir el dinar amb una família pontsicana, el grup es va desplaçar fins a la Canònica de Sant Pere, on va ser rebut pel Sr. Agustí Cucurulls, membre dels Amics de Sant Pere, associació que té cura del monument i en difon el valor com a bé patrimonial i cultural de Ponts i de les terres lleidatanes. L'any 2000, l'entitat va rebre la Creu de Sant Jordi per la seva tasca de conservació i difusió del patrimoni pontsicà. Un cop a la Col·legiata, van visitar l'església i van poder conèixer i admirar les tasques de restauració i consolidació dutes a terme pels Amics de Sant

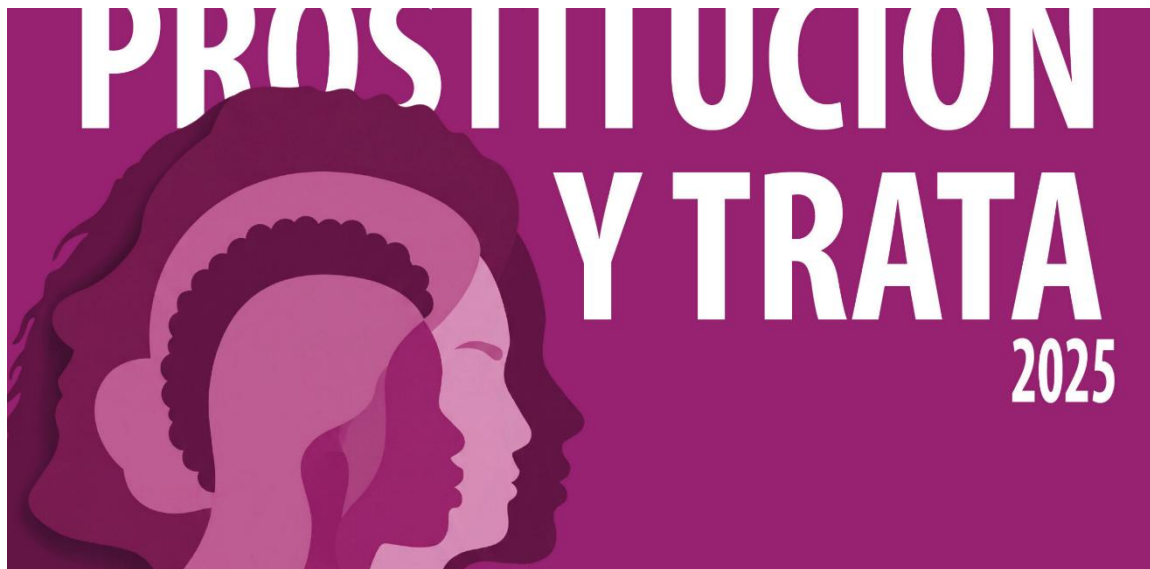
23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Pere. Tot seguit, van visitar l'espai de divulgació i aprenentatge, on van veure un audiovisual i altres materials informatius que expliquen la història de la Col·legiata i, especialment, la restauració que s'hi va fer a finals del segle passat, gràcies a la qual es va recuperar aquest espai tan estimat pels pontsicans.

Abans d'acabar la visita, les religioses, acompanyades pel Sr. Agustí Cucurulls, van recórrer l'entorn de l'església i van conèixer de primera mà els espais exteriors de la Col·legiata. També van rebre informació sobre la tasca que duen a terme els Amics de Sant Pere per salvaguardar aquest patrimoni. Les religioses i Mn. Mayoral van agrair la bona acollida de l'associació i l'oportunitat de conèixer i valorar la riquesa patrimonial i religiosa d'aquest indret del Segre Mitjà.

Compartim amb vosaltres l'enllaç de [Catalonia Sacra](#), un projecte conjunt dels deu bisbats amb seu a Catalunya que promou el patrimoni cultural d'arrel religiosa i que ens pot ajudar a programar visites des d'una mirada de fe i espiritualitat, com la que ens ofereix la Col·legiata de Sant Pere de Ponts.

OBLATES PRESENTA EL SEU INFORME DE PROSTITUCIÓ I TRÀFIC 2025

OBLATES | 14 d'octubre, 2026

Oblates Província Europa presenta el seu Informe de Prostitució i Tràfic 2025, una radiografia elaborada a partir de la realitat acompanyada pels seus projectes a Espanya, Itàlia i Portugal. Durant l'any passat, els diferents recursos de l'entitat van acompanyar a **7.506 dones**, de les que **7.142 es trobaven en situació de prostitució, eren possibles víctimes de tràfic o víctimes de tràfic identificades**.

Les dades procedeixen dels 14 projectes d'Oblates que participen en l'informe i permeten analitzar tant l'abast de l'acompanyament desenvolupat com l'evolució de les situacions que viuen les dones. El document parteix d'una perspectiva de gènere i drets humans i de la missió d'afavorir el desenvolupament integral i l'autonomia de les dones.

Durant 2025, **4.070 dones van ser ateses mitjançant l'acostament a contextos de prostitució, 2.989 en Centres d'Atenció Integral i 83 en recursos residencials**.

L'habitatge, una de les principals preocupacions

Una de les conclusions més significatives de l'informe té a veure amb la **deterioració de les condicions d'habitatge**. Oblates constata importants dificultats per a accedir a un habitatge digne, relacionades, entre altres factors, amb l'absència de contractes de treball, la precarietat econòmica i les dificultats administratives.

L'informe assenyala que **2.031 dones, el 28,5% de les ateses en prostitució i tracta, viuen en els pisos o clubs on exerceixen prostitució**. Així mateix, el sensellarisme afecta al 5% de les dones ateses. Aquesta situació està obligant també a prolongar algunes estades en els recursos residencials fins i tot quan les dones han aconseguit elevats nivells d'autonomia.

La situació resulta especialment visible en el treball d'acostament a contextos. Entre les dones ateses en aquests espais, **1.393 vivien en el mateix pis o club en el qual exercien prostitució**. A més, el nombre de dones detectades en situació de sensellarisme va passar de 12 en 2024 a **80 en 2025**.

Les barreres administratives condicionen l'accés a drets

L'informe identifica la **situació administrativa irregular i les dificultats d'empadronament** com a factors que repercuteixen directament en l'accés a drets i recursos.

Durant 2025, només es van concedir el **38,24% de les sol·licituds d'Ingrés Mínim Vital** tramitades i el **46,43% de les ajudes autonòmiques sol·licitades**. Els projectes detecten a més dificultats per a empadronar-se, una circumstància que acaba condicionant l'accés a prestacions, habitatge, sanitat i processos d'inserció sociolaboral.

Salut física i mental

La salut constitueix un altre dels àmbits que adquireix major rellevància. El **12% de les atencions de 2025 va estar relacionat amb la salut**, i els equips detecten conseqüències tant físiques com psicològiques vinculades a les situacions de violència i vulneració de drets.

Entre elles apareixen lesions, trastorns del somni i alimentaris, fatiga, problemes relacionats amb el consum de substàncies, conseqüències sobre la salut sexual i reproductiva i simptomatologia ansiosa i depressiva, estrès posttraumàtic i altres dificultats psicològiques.

L'informe assenyala també obstacles per a accedir a l'atenció primària i especialitzada, especialment relacionats amb l'empadronament, la situació administrativa o l'absència de documentació.

Més dones busquen alternatives formatives i laborals

Enfront d'aquestes dificultats, les dades mostren també processos de cerca activa d'alternatives. En 2025 van ser acompanyades **2.527 dones en tallers, cursos formatius i projectes d'emprenedoria, un 11,67% més que en 2024**, consolidant una tendència de creixement que ja s'havia produït l'any anterior.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Per a Oblates, aquest increment reforça la necessitat de generar oportunitats reals de formació, orientació i inserció laboral que permetin avançar cap a majors nivells d'autonomia.

Una resposta basada en drets

Les conclusions de l'informe adverteixen que les diferents dificultats no poden analitzar-se de manera aïllada. **La situació administrativa, l'habitatge, la salut, l'ocupació i les violències s'entrecreuen i poden generar processos acumulatius de vulnerabilitat i exclusió.**

Davant aquesta realitat, Oblates Província Europa planteja una resposta integral basada en els drets humans i assenyala quatre àmbits prioritaris: **facilitar vies reals de regularització i empadronament; promoure alternatives habitacionals dignes; garantir una atenció especialitzada i continuada en salut mental; i assegurar un finançament estable dels programes**, al mateix temps que s'aprofundeix en el coneixement de les noves formes de prostitució deslocalitzada i els entorns digitals.

Des d'aquesta perspectiva, l'informe no pretén reduir la realitat de les dones a les xifres ni a les situacions de vulnerabilitat que travessen. Les dades constitueixen una eina per a conèixer una realitat canviant, adaptar les respostes i **continuar acompanyant a cada dona des del reconeixement de les seves capacitats, les seves decisions, la seva autonomia i els seus drets.**

INFORME COMPLET

LLAVOR MISSIONERA QUE DONA BON FRUIT

CATALUNYA CRISTIANA | 13 d'octubre, 2026

Diumenge 18 d'octubre la Jornada Mundial de les Missions, el Domund, celebra el seu centenari. I és que es compleixen 100 anys des que Pius XI va decidir que tota l'Església dediqués el penúltim diumenge d'octubre a pregar pel treball que es feia als territoris de missió, i a col·laborar-hi a través d'Obres Missionals Pontifícies.

En aquest any especial el papa Lleó ens proposa com a lema "Un en Crist, units en la missió". En aquests anys, l'Església en terra de missió no ha parat de créixer. Dels 1.400 milions de catòlics que hi ha al món, Àsia concentra l'11% del total, el que suposa uns 150 milions de fidels. Entre els països que tenen més catòlics, trobem l'Índia, amb 23 milions. I és en aquest país on fixem la nostra atenció. Ho fem de la mà de tres religiosos indis a Catalunya (la Gna. Priti Gloria Lakra, Filla de Sant Pau; el P. Justin Birendra, carmelita, prior de Badalona, i fra Arun de Madurai, caputxí, guardià del convent de Pompeia de Barcelona) i d'un jesuïta basc que treballa a l'Índia des del 1965, el P. Fernando Franco.

[Continua llegint aquí](#)

INAUGURACIÓ OFICIAL DEL CURS ACADÈMIC 2026-2027 DE L'INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES RELIGIOSES DON BOSCO

INSTITUT CIÈNCIES RELIGIOSES SANT JOAN BOSCO | 12 d'octubre, 2026

Reproduïm la lliçó Inaugural del Curs 2026-27 del Institut Superior de Ciències Religioses Don Bosco, impartida per la prof. Dra. Gemma Morató

Quan pensem en el Papa utilitzem molts noms. Sant Pare. Bisbe de Roma. Successor de Pere. Vicari de Crist. Papa. Però hi ha un que em sembla especial: **Pontífex**. Pontifex. Tradicionalment ho hem explicat a partir de dues paraules llatines: *pons*, pont, i *facere*, fer. **El que fa ponts. El constructor de ponts.**

Els filòlegs ens diran que l'etimologia històrica és una mica més complicada, però la imatge ha travessat els segles i s'ha convertit en una extraordinària manera de comprendre el ministeri del Papa. I, a més, LLeó XIV l'ha fet seva.

Per això voldria que durant aquests minuts no pensem solament en Robert Francis Prevost, el Papa escollit el 8 de maig de 2025, sinó en una cosa més profunda:

[CONTINUA LLEGINT](#)

CLAUSURA 125 ANIVERSARI CARMELITES DE SANT JOSEP

CARMELITES DESCALÇOS | 12 d'octubre, 2026

Les carmelites de Sant Josep, fundades per la mare Rosa Ojeda i vinculades a l'Orde del Carmel Descalç, van tancar ahir els actes del 125è aniversari de la fundació de la congregació amb una missa al temple de la Sagrada Família. L'Eucaristia va ser presidida pel cardenal-arquebisbe de Barcelona Joan Josep Omella, amb el bisbe emèrit d'Urgell Joan Enric Vives i un gran nombre de preveres concelebrants. La homilia anà a càrrec del vicari general del Carmel Descalç Agustí Borrell. El temple es va omplir amb centenars d'invitats amics i simpatitzants de les CSJ. La superiora general Susana García va tenir paraules d'agraïment per a tots els presents i va encoratjar les seves germanes a seguir mantenint el carisma de la fundadora a favor dels malalts i els infants.

MANEL GASCH, L'ABAT DEL MIL·LENARI I DE LA VISITA DE LLEÓ XIV A MONTSERRAT

AGÈNCIA FLAMA | 12 d'octubre, 2026

L'Abadia de Montserrat commemorarà aquest dimarts, 13 d'octubre, coincidint amb la solemnitat dels beats màrtirs de Montserrat, el [cinquè aniversari](#) de la benedicció abacial de **Manel Gasch**, elegit abat de la comunitat benedictina el 15 de setembre de 2021. Cinc anys després d'aquell inici, l'efemèride convida a recordar un període que ha tingut en el [Mil·lenari del monestir](#) i el [pelegrinatge del papa Lleó XIV](#) dues de les seves fites més destacades.

[Continua llegint aquí](#)

EL CARMEL MISISONER SEGLAR D'EUROPA ES VA REUNIR A BARCELONA

CARMELITES MISSIONERES | 13 d'octubre, 2026

Amb el lema «Junts en Oració i Missió», el Carmel Missioner Seglar (CMS) d'Europa va celebrar, del 9 a l'11 d'octubre, la seva Assemblea Europea a Barcelona, en una trobada marcada per la fraternitat, l'oració i la vivència del carisma palautià.

Representants dels grups d'Espanya, Itàlia, Polònia i Portugal van dir una vegada més «sí» al desafiament de caminar junts, compartint experiències, enfortint llaços i renovant el seu compromís amb la missió.

Aquesta Assemblea va tenir un significat molt especial per celebrar-se a Barcelona, bressol del Carmel Missioner, una ciutat profundament vinculada a la vida i obra del Pare Francesc Palau i plena de llocs que formen part de la història i la identitat de la nostra família carmelitana palautiana.

Entre els molts moments viscuts, va destacar la Ruta Palautiana, guiada per les Germanes Carmen Parra i Gracia Navarro. Amb profunditat i entusiasme, ens van acompanyar pels camins recorreguts pel nostre Fundador, ajudant-nos a comprendre millor les circumstàncies històriques, espirituals i socials que van marcar la seva vida i missió.

La visita a la Catedral de Barcelona, a l'Església de Betlem i a l'Església de Sant Agustí ens va permetre recórrer llocs especialment significatius. Va ser en aquesta última on va funcionar l'Escola de la Virtut, una de les grans iniciatives espirituals i socials del Pare Palau. Més que transmetre coneixements religiosos, aquesta escola

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

buscava formar consciències, ajudant les persones a comprendre el sentit dels manaments i la importància de viure'ls per a construir una societat més justa, fraterna i solidària.

Un altre moment especialment significatiu va ser la nostra visita a **Vallcarca**, on vam ser acollits amb gran afecte per les Germanes de la comunitat. En la Capella de La nostra Senyora de les Virtuts, la Germana Francisca Esquius ens va convidar a realitzar un veritable viatge en el temps, evocant les dificultats, els desafiaments i les alegries viscudes en aquell lloc. Les seves paraules ens van recordar l'essència del nostre carisma: **estimar a Déu i estimar el proïsme**, dues dimensions inseparables de l'espiritualitat palautiana.

També ens va deixar una interpel·lació que continua ressonant en els nostres cors: «**Quines urgències té el poble?**» Una pregunta senzilla, però profundament desafidora, que ens convida a mirar la realitat amb atenció i sensibilitat, a reconèixer les ferides del món i a respondre a elles amb gestos concrets d'amor, proximitat i servei. Com a deixebles de Jesús i hereus del carisma de Francesc Palau, estem cridats a la cura, a alleujar el sofriment i contribuir a sanar les ferides de la humanitat.

La celebració de l'**Eucaristia en Solarium**, presidida pel Pare Jaume Benaloy, va constituir un altre dels moments més importants d'aquesta trobada, oferint-nos un temps privilegiat de comunió, acció de gràcies i renovació del compromís missioner.

Naturalment, l'Assemblea va ser també un espai d'escolta, reflexió i corresponsabilitat. El compartir la vida i les experiències dels diferents grups, els moments d'oració i convivència fraterna, així com les decisions preses en comú, van reforçar el sentit de pertinença a una mateixa família i el desig de continuar construint camins de comunió i missió a Europa.

Tornem als nostres grups amb el cor agraït, enriquits per tot el viscut i conscients que el carisma palautià continua viu i actual, convidant-nos a reconèixer i estimar a l'Església i a respondre a les necessitats concretes del nostre temps.

La pròxima trobada ja té data i lloc: l'Assemblea Europea de 2027 se celebrarà a Múrcia, Espanya, del 22 al 24 d'octubre.

Fins llavors, continuarem caminant junts, units en l'oració, la fraternitat i la missió, procurant fer present, en la nostra vida quotidiana, l'amor que Francesc Palau ens va ensenyar a viure.

XISKYA VALLADARES: “EM FA IL·LUSIÓ COMENÇAR AQUESTA NOVA ETAPA A CATALUNYA”

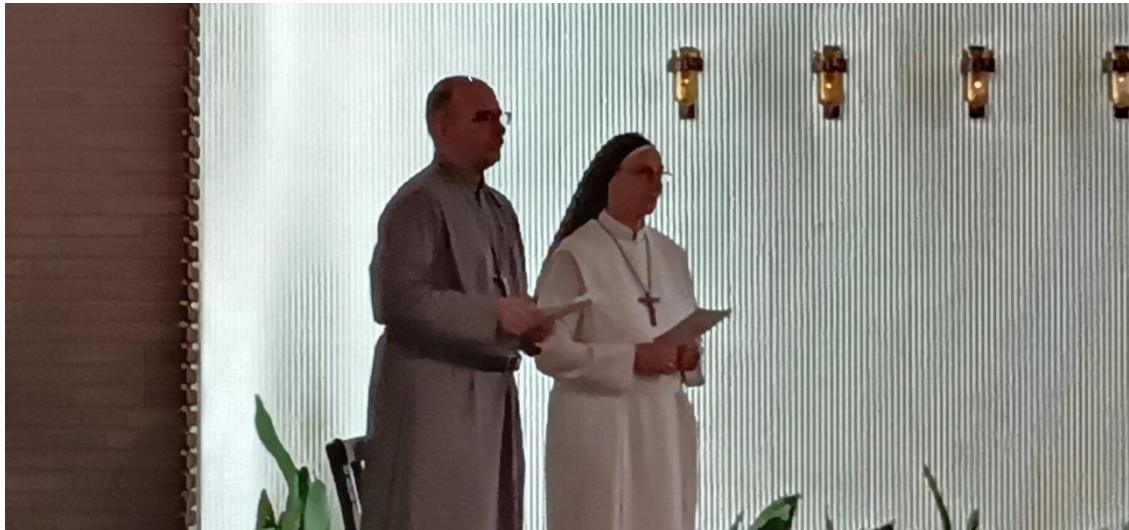

CATALUNYA CRISTIANA | 13 d'octubre, 2026

Xiskya Valladares, religiosa de la congregació Puresa de Maria, ha començat una nova etapa a Sant Cugat del Vallès després de viure durant 16 anys a Mallorca. Doctora en Comunicació, professora universitària i comunicadora, ha estat destinada a Catalunya per formar el professorat dels centres educatius de la congregació en intel·ligència artificial, una missió que compaginarà amb els projectes que ja desenvolupava en comunicació, sinodalitat i evangelització digital. “Em fa il·lusió començar aquesta nova etapa a Catalunya”, explica.

[Continua llegint aquí](#)

VOTS PERPETUS DEL GMÀ. GABRIEL GARCÍA GÓMEZ

COTTOLENGO PADRE ALEGRE | 10 d'octubre, 2026

En un ambient d'agraïment a Déu i d'alegria per aquest nou pas del germà Gabriel en els seus vots perpetus com a Germà Servidor de Jesús us fem arribar el celebrat en aquest dia en la nostra família del Cottolengo de Barcelona.

La Capella estava molt bonica adornada i per a la celebració s'havien escollit els cants que són més significatius per al Germà i per a la celebració.

Fa ja uns dies havien arribat la seva família i un sacerdot amic, el P. Andrés, de Salamanca que ha presidit totes les celebracions d'aquesta última setmana.

La celebració eucarística d'avui, dia dels seus vots perpetus l'ha presidit el P. Francisco Prieto, director espiritual actual del Germà Gabriel i la persona que li ha acompanyat en tot aquest procés, que ha durat 10 anys, des de 2016.

Han concelebrat amb ell diferents sacerdots i amics del Germà, perquè com ha dit el P. Prieto, l'Església vol estar present en aquest moment i d'això ens alegrem.

Després de les lletanies el Germà emet la seva fórmula i la signatura a l'Altar, com a testimonis de la seva professió han actuat M. Virgínia i gna. Claudia. El Pare ha fet l'oració consagratòria i li ha posat l'anell amb la següent oració:

“Rep l'anell símbol esponsal amb el Rei etern; mantingues integra la fidelitat al teu Senyor, perquè mereixis s'admetre en les núpcies del goig etern.”

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Després de rebre l'anell, M. Belén ha ratificat la seva pertinença al Cottolengo i a la Congregació.

En el menjar en un ambient molt festiu perquè hi havia molts voluntaris i molts sacerdots... se li han donat les felicitacions de tots els grups de la Casa; en finalitzar el menjar germà Gabriel ha manifestat amb un escrit el seu agraïment al Senyor "per tot el bé que li ha fet» (cf. Sal. 115).

DEO GRATIAS!

«L'HOMENATGE A BLANCA D'ANGLESOLA ÉS TAMBÉ UN RECONeixEMENT A LA HISTÒRIA I LA CULTURA DE VALLBONA»

AGÈNCIA FLAMA | 9 d'octubre, 2026

Anglesola, a l'Urgell, ha recuperat un nom imprescindible de la seva història. La sala de plens de Cal Gassol, un edifici senyorial del segle XV situat al centre del municipi, porta des de dissabte 3 d'octubre el nom de **Blanca d'Anglesola**, abadessa de Vallbona de les Monges durant trenta-quatre anys, entre el 1294 i el 1328, i una de les figures femenines més rellevants de la Catalunya medieval.

[Continua llegint aquí](#)

LES MONGES CARTOIXANES DE BENIFASSÀ CELEBREN LA FESTA DE SANT BRU AMB EL BISBE SERGI

BISBAT TORTOSA | 8 d'octubre, 2026

La comunitat de cartoixanes del **monestir de Santa Maria de Benifassà** va celebrar la festivitat de Sant Bru, fundador de l'Orde, el dimarts 6 d'octubre. Les monges van estar acompanyades en aquesta jornada pel bisbe de Tortosa, **Mons. Sergi Gordo**, i pel delegat diocesà de Vida Consagrada, **Mn. Josep Maria Garcia**. Després de celebrar la Missa, el bisbe va mantenir una reunió amb les religioses.

En l'homilia, el bisbe Sergi va recordar les paraules adreçades pel **Papa Benet XVI** als germans de la Cartoixa de Serra San Bruno el 2011. Així, va citar l'expressió «*fugitiva relinquere et aeterna captare*» («**abandonar les realitats fugaces i intentar aferrar l'etern**»). Aquesta frase que sintetitza l'espiritualitat cartoixana prové d'una carta escrita per Sant Bru (cf. Carta a Rodolf, 13). El prelat assenyalà que aquest missatge expressa el fort desig «d'entrar en unió de vida amb Déu, abandonant tot allò que impedeix aquesta comunió i deixant-se aferrar per l'amor de Déu».

Seguint la reflexió de Benet XVI, el bisbe de Tortosa va dir a les germanes cartoixanes que havien trobat «**el tresor amagat, la perla de gran valor**» (cf. Mt 13, 44-46). Igualment, al·ludí al passatge del jove ric (Mt 19, 21): «Heu respost a la invitació de Jesús: "Si vols ser perfecte, ves, ven tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me"».

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

D'altra banda, Mons. Sergi Gordo recuperà una altra idea del difunt Pontífex, comparant els monestirs amb un oasi on «s'excava incessantment el pou profund del qual podem prendre "l'aigua viva" per a la nostra set més profunda», a través de la pregària i la meditació. Continuant amb aquest pensament, el bisbe afegí que la cartoixa «és **un oasi singular**, on el silenci i la soledat són custodiats de manera molt especial, segons la forma de vida iniciada per Sant Bru i que s'ha mantingut sense canvis al llarg dels segles. Com deia Sant bru, "habito al desert amb els germans" (Carta a Rodolf, 4)».

[Llegeix l'homilia de Benet XVI als cartoixans](#)

L'INSTITUT BORJA DE BIOÈTICA CELEBRA 50 ANYS

JESUÏTES | 7 d'octubre, 2026

L'Institut Borja de Bioètica-URL ha celebrat cinquanta anys de trajectòria al servei d'una bioètica oberta al diàleg interdisciplinari i atenta a la dignitat i la vulnerabilitat de les persones. L'acte commemoratiu ha recordat la intuïció del seu fundador, el metge i jesuïta Francesc Abel, i el seu compromís per posar en diàleg les ciències, les humanitats i la teologia davant els nous reptes que planteja la vida humana.

Les grans idees sovint comencen amb una conversa. Així ho va recordar **Pau Vidal SJ, delegat dels Jesuïtes a Catalunya**, durant l'acte central del 50è aniversari de l'Institut Borja de Bioètica, celebrat l'1 d'octubre a l'Auditori del SJD Pediatric Cancer Center Barcelona. Una trobada que va reunir representants de la Universitat Ramon Llull, la Companyia de Jesús, l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu i diverses institucions sanitàries i acadèmiques, juntament amb professors, estudiants, antics alumnes i famílies.

En el cas de l'Institut, aquella conversa porta fins als anys en què **Francesc Abel, metge i jesuïta**, es trobava als Estats Units fent la seva tesi doctoral. Els diàlegs amb el seu director, André Hellegers, van contribuir a fer emergir la necessitat d'una nova reflexió davant les transformacions que la ciència i la tecnologia començaven a produir en la vida humana i en la societat.

D'aquella intuïció en va néixer, el 1976, l'Institut Borja de Bioètica, amb la voluntat de promoure el diàleg interdisciplinari sobre les implicacions ètiques de la medicina i les ciències de la vida. Durant la celebració, el rector de la Universitat Ramon Llull, **Carles Pérez Testor**, va destacar el caràcter pioner del projecte impulsat per Abel i la seva aportació al projecte acadèmic i humanista de la Universitat, a la qual l'Institut es va incorporar l'any 2000.

Pau Vidal va recordar que, en els seus inicis, **la bioètica tenia una mirada àmplia** que anava més enllà de les qüestions estrictament clíniques o biomèdiques i incorporava també els reptes demogràfics i ecològics, la disponibilitat i distribució dels recursos i les grans qüestions relacionades amb el futur de la humanitat. Una perspectiva que, al seu parer, continua sent necessària per il·luminar els problemes de la vida i de la societat.

En aquest sentit, és significativa una resposta que Francesc Abel va donar en una entrevista televisiva i que sintetitza aquesta manera d'entendre la bioètica. Preguntat sobre quin era el problema bioètic més important del món, el jesuïta va respondre: **«el problema bioètic més important és la fam al món»**. Aquesta afirmació, considera Pau Vidal, ens recorda que la reflexió bioètica no es pot desvincular de la justícia, les desigualtats, la distribució dels recursos i la realitat concreta de les persones més vulnerables. «En el nostre món contemporani, profundament marcat per la disrupció de la IA i el que alguns han anomenat el tecnofeudalisme, estem obligat a fer bioètica parlat de justícia, d'igualtat i de la distribució equitativa dels recursos», va assenyalar.

Aquesta preocupació per una bioètica vinculada a la vida real va recórrer també altres intervencions de la jornada. La presidenta del Patronat de l'Institut, **Margarida Bofarull**, va reivindicar una bioètica fonamentada en el diàleg, la dignitat, la vulnerabilitat, la justícia i la responsabilitat. I **Francisco José Cambra**, cap de l'UCI Pediàtrica de l'Hospital Sant Joan de Déu i col·laborador de Francesc Abel durant anys, va repassar en la seva conferència l'evolució de la disciplina i alguns dels reptes que afronta avui la pràctica sanitària, des de la intel·ligència artificial i la humanització de l'assistència fins a la sostenibilitat dels sistemes sanitaris o la necessitat de cuidar els mateixos professionals.

Un espai de diàleg a les fronteres

El delegat dels Jesuïtes a Catalunya destaca també el **diàleg interdisciplinari** com una de les característiques que han marcat els cinquanta anys de l'Institut. Des dels seus inicis al Centre Borja de Sant Cugat, va explicar, va ser un espai de trobada entre la filosofia, l'ètica, les ciències, la teologia i les diferents tradicions religioses.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

La intuïció d'Abel volia oferir un servei a l'Església promovent l'encontre entre humanitats i ciències i creant «un espai obert, lliure, crític i dialogant» davant les transformacions científiques, tecnològiques i socials.

És rellevant també la trajectòria de l'Institut en la confluència de dues tradicions. D'una banda, la de l'**Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu**, amb l'accent en l'hospitalitat, la cura i la proximitat al patiment. De l'altra, la de la **Companyia de Jesús**, amb la seva tradició de recerca intel·lectual i teològica i una especial atenció al discerniment.

En aquest sentit, no es tracta simplement de conèixer, analitzar o aplicar principis, sinó d'aprendre a discernir davant de situacions concretes, complexes i sovint conflictives i intentar trobar-hi la resposta més humana possible. És una doble sensibilitat que uneix la proximitat a la persona que pateix amb el pensament, el discerniment i la recerca d'una resposta responsable.

La mirada cap al futur va ser present en les paraules del director de l'Institut, **David Lorenzo Izquierdo**, que va resumir el sentit del 50è aniversari en tres conceptes: **somni, gratitud i crida**. Gratitude pel camí recorregut i per totes les persones que l'han fet possible, però també crida a continuar el llegat rebut i donar resposta als nous desafiaments de la bioètica.

Cinquanta anys després, una de les aportacions més valuoses de l'Institut continua sent, per a la Companyia de Jesús, haver sabut **mantenir unides la reflexió i la pràctica, la recerca i la docència, els grans principis i la vida concreta**; la preocupació per les grans qüestions que afecten la humanitat i l'atenció a la persona que pateix. Un llegat des del qual l'Institut afronta ara els nous interrogants científics, tecnològics i socials.

La celebració va incloure també l'acte de graduació de les promocions del màster universitari en bioètica i dels títols d'expert universitari en bioètica aplicada a l'àmbit clínic i assistencial i en bioètica aplicada a la intervenció social i psicoeducativa. La part final de l'acte va estar acompanyada per la **Coral del Col·legi de Metges de Barcelona**, dirigida per **Jordi Craven-Bartle Lamotte de Grignon**, patró de l'Institut.

BERGA CELEBRA 800 ANYS DE PRESÈNCIA FRANCISCANA

OFM | 7 d'octubre, 2026

Aquest dijous, el Papa Lleó XIV va nomenar a la gna. Mary Teresa Barron, N.S.A, Secretària Adjunta del Dicasteri per a l'Evangelització, en la Secció per a la Primera Evangelització i les Noves Iglesies Particulars, amb la responsabilitat de presidir les Obres Missionals Pontificies. L'actual Superiora General de les Germanes Missioneres de Nostra Senyora dels Apòstols, Sor Barron, assumirà les seves noves funcions el 4 de gener del 2027.

La seva biografia

Sor Mary Teresa Barron, N.S. A. va néixer en Donegal, Irlanda, el 7 de novembre de 1968. La religiosa és llicenciada amb màster en Administració de Serveis Públics de Salut pel Institute for Public Administration de Dublín i en Desenvolupament Internacional pel Kimmage Institute de Dublín, Irlanda.

De 2022 a 2025, va exercir com a presidenta del Servei de Documentació i Estudi sobre la Missió Mundial (SEDOS), i de 2023 a 2025, com a presidenta de la Unió Internacional de Superiores Generals, amb seu a Roma, Itàlia.

Des de 2018 exerceix com a Superiora General de les Germanes Missioneres de Nostra Senyora dels Apòstols.

SOR MARY BARRON, SECRETÀRIA ADJUNTA DEL DICASTERI PER A L'EVANGELITZACIÓ

VATICAN NEWS | 8 d'octubre, 2026

Aquest dijous, el Papa Lleó XIV va nomenar a la gna. Mary Teresa Barron, N.S.A., Secretària Adjunta del Dicasteri per a l'Evangelització, en la Secció per a la Primera Evangelització i les Noves Iglesies Particulars, amb la responsabilitat de presidir les Obres Missionals Pontificies. L'actual Superiora General de les Germanes Missioneres de Nostra Senyora dels Apòstols, Sor Barron, assumirà les seves noves funcions el 4 de gener del 2027.

La seva biografia

Sor Mary Teresa Barron, N.S. A. va néixer en Donegal, Irlanda, el 7 de novembre de 1968. La religiosa és llicenciada amb màster en Administració de Serveis Públics de Salut pel Institute for Public Administration de Dublín i en Desenvolupament Internacional pel Kimmage Institute de Dublín, Irlanda.

De 2022 a 2025, va exercir com a presidenta del Servei de Documentació i Estudi sobre la Missió Mundial (SEDOS), i de 2023 a 2025, com a presidenta de la Unió Internacional de Superiores Generals, amb seu a Roma, Itàlia.

Des de 2018 exerceix com a Superiora General de les Germanes Missioneres de Nostra Senyora dels Apòstols.

NOU DIRECTOR DE LA FUNDACIÓ CREU BLANCA

CREU BLANCA | 5 d'octubre, 2026

El passat 29 de juny va tenir lloc a la seu central de Fundació Creu Blanca a Madrid, la reunió del Patronat on es van presentar les noves incorporacions de Patrons en les persones de Sra. María Carme Costa Montell i Sra. María del Pilar Ruza Alejandre.

Direcció General de la Fundació

També es va presentar al germà Martín Jesús Guevara que assumeix la Direcció General de la Fundació, amb motiu de la jubilació en aquest servei del germà Miguel López Nacarino. Des d'aquestes línies volem agrair tot el lliurament i dedicació del germà Miguel López a la Fundació, tot el llegat rebut de model de treball que ha impulsat i el bon fer que ha deixat en els Equips. Desitjar al germà Martí els millors desitjos al capdavant de la Fundació Creu Blanca, força i il·lusió per a continuar acollint, acompanyant i lluitant per transformar les vides de les persones que més ho necessiten i que els seus drets són vulnerats.

Perfil del germà Martín Guevara

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

El germà Martín Guevara Ruiz és Diplomat i ha finalitzat els estudis de la Llicenciatura de Ciències Religioses per la Facultat de Teologia del Nord d'Espanya, a Burgos; va realitzar el Màster en Doctrina Social de l'Església a la Universitat de Salamanca, seu Madrid, i el Postgrau d'Expert en Teologia de la Vida Consagrada en l'Institut de Vida Religiosa de Madrid.

Dins de l'Institut ha desenvolupat la seva missió com a superior i animador de la vida fraterna a les Cases Familiars de Arahal, Castell del Remei i Hellín, experiències que han marcat profundament el seu camí religiós i apostòlic.

Actualment desenvolupa una missió especialment significativa per a ell: l'acompanyament i la formació dels germans juniors, ajudant-los a aprofundir en la seva vocació, la seva identitat consagrada i la seva pertinença a Creu Blanca.

UN TEMPS PRECIÓS PER A ESCOLTAR LA CRIDA

FILLES CARITAT | 18 d'octubre, 2026

Germanes sense vots i seminaristes de les Províncies de Filles de la Caritat d'Espanya han viscut durant aquests mesos diferents trobades de formació i acompanyament. Són experiències pròpies d'**una etapa especialment bonica de la vocació**: un temps per a detenir-se, escoltar i destriar, amb el cor obert, allò que Déu va suscitant i demanant per a les seves vides.

Són **dones en vocació**, cridades a descobrir i acollir a poc a poc el camí al que el Senyor les convida. En aquestes trobades, l'oració, la formació, el diàleg i la vida compartida es converteixen en espais per a tornar a l'essencial: Crist, la pròpia vocació i el desig de lliurar la vida al servei dels més pobres.

Us convidem a acostar-vos a aquestes dues experiències i a descobrir, a través de les paraules dels seus protagonistes, la riquesa d'aquest camí d'escolta, recerca i resposta. Un camí que no acaba en un moment concret, sinó que es va construint dia a dia, amb llibertat, confiança i fidelitat.

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

DOCUMENTS ADJUNTS

[RESEÑA ENCUENTRO VOTOS](#)

[EL VOTO DE OBEDIENCIA: LA LIBERTAD DE LA VASIJA VACÍA](#)

DOCUMENTS ADJUNTS

[RESEÑA ENCUENTRO VOTOS](#)

ESCOLA PIA DE CATALUNYA CELEBRARÀ EL 67È CAPÍTOL PROVINCIAL

ESCOLA PIA | 1 d'octubre, 2026

Aquest curs 2026-2027, l'Escola Pia de Catalunya celebrarà el **Capítol Provincial**, l'òrgan de govern més important de la institució, que servirà per definir les línies estratègiques que la guiaran durant els següents quatre anys. Al Capítol, també hi haurà l'elecció del Pare Provincial i de l'Equip de govern.

El Capítol Provincial es farà durant la primera quinzena al març de 2027. Abans, però, el camí a recórrer serà llarg i profitós, amb la celebració, d'una banda, dels recuperats **Capítols locals de presència**. En aquestes trobades, **laics i laiques** hi estan convidats a treballar colze a colze amb els religiosos i seguir assumint conjuntament **la corresponsabilitat en la missió escolàpia**.

Aquests espais locals de treball i reflexió se sumaran a tres reunions prèvies, les **Jornades Precapitulars**, que tindran lloc entre els mesos d'octubre i febrer, i que estaran dedicades als àmbits de Pastoral, Identitat i missió, i Sostenibilitat.

 FORMACIÓ

PROGRAMA DE FORMACIÓ PERMANENT 2026-27

FORMACIÓ URC

La Unió de Religiosos de Catalunya presenta el **programa de formació per al curs 2026-2027**, una proposta que vol continuar fent de la formació un camí de creixement integral al servei de la vida religiosa, de l'Església i de la societat.

La nova responsable de formació inicial i permanent de l'URC, **Elena Azofra, de la Pureza de Maria**, subratlla la importància de formar-se al llarg de totes les etapes de la vida religiosa, des de la formació inicial fins a la maduresa, per respondre als reptes del present des del carisma propi de cada congregació. «L'important de la formació no és el qui, sinó el per qui», assenyala.

En aquesta línia, la **formació permanent** d'aquest curs posarà especialment l'accent en **l'enfortiment del teixit comunitari a través de la pregària i la formació compartida**. El programa abordarà qüestions d'actualitat, com els reptes de la intel·ligència artificial per a la vida religiosa o la seva presència en realitats de frontera, i mantindrà els recessos d'Advent, Quaresma i Pasqua. El curs culminarà amb una jornada de bones pràctiques centrada en la pastoral vocacional, el voluntariat i la cooperació.

CALENDARI DE FORMACIÓ 2026-2027

- **7 de novembre de 2026** — Interpretar i aplicar l'encíclica «Magnifica Humanitas» a la Vida Consagrada. Mn. Joan Costa Bou. Col·legi Santa Dorotea.
- **19 de desembre de 2026** — Recés d'Advent: «Vingui a nosaltres el teu Regne, Senyor – Marana Tha». Gna. María Teresa Villarino, rp. En línia.
- **27 de febrer de 2027** — Recés de Quaresma: *Sisena temporada de The Chosen. Veure, callar i pregar.* Gna. María José Condomina. En línia.
- **13 de març de 2027** — Conferència-reflexió sobre la implicació de la vida religiosa en la situació actual a les fronteres. Ponent: pendent. Col·legi Santa Dorotea.
- **3 d'abril de 2027** — Recés de Pasqua: *La resurrecció de Jesús fa nova la vida consagrada.* Ponent pendent. En línia.
- **8 de maig de 2027** — Fòrum de Bones Pràctiques sobre pastoral vocacional i pastoral per a la cooperació i el voluntariat, amb la participació d'un màxim de sis congregacions.

VÍDEO PRESENTACIÓ NOU CURS

JORNADA DE FORMACIÓ DE NOVEMBRE

La vida religiosa davant els reptes de la intel·ligència artificial, primera proposta formativa de l'URC

FORMACIÓ URC

La Unió de Religiosos de Catalunya inicia el pròxim **7 de novembre** el programa de formació del curs 2026-2027 amb una trobada presencial conduïda per **Mn. Joan Costa Bou**, doctor en Teologia Moral i delegat diocesà de Pastoral Social i Caritativa de l'Arquebisbat de Barcelona.

Tema de formació

Sota el títol «*La Magnifica Humanitas per a la Vida Religiosa a Catalunya*», la jornada plantejarà una reflexió sobre **com pot respondre la vida religiosa als reptes que plantegen la intel·ligència artificial i les noves tecnologies**, posant especialment el focus en el seu paper profètic en aquest nou context. 261107 charla conferencia

La sessió abordarà qüestions com el testimoniatge d'allò que la màquina no pot assolir, la custòdia del silenci i el discerniment, la importància de la comunitat davant l'aïllament virtual i la necessitat d'un judici crític i ètic davant els avenços tecnològics. 261107 charla conferencia

Sobre el ponent...

23 d'octubre, 2026	HOREB 669	
--------------------	---------------------	---

Mn. Joan Costa Bou és enginyer de telecomunicacions, llicenciat en Teologia, màster en Doctrina Social de l'Església i doctor en Teologia Moral. Actualment és professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i de la Universitat Internacional de Catalunya, entre altres responsabilitats pastorals i acadèmiques. 261107 charla conferencia

La trobada tindrà lloc **de 10.00 a 13.30 h al Col·legi Santa Dorotea – Salesianes de Sarrià**, a Barcelona. `

Pagament: 15 € Ingrés o transferència bancària al número de compte de "CaixaBank" IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826 Indiqueu el **nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu** i al costat les lletres **JP**.

Inscripcions: Enviar l'abonament juntament amb les dades (Nom, cognoms, congregació i telèfon de contacte de la persona inscrita a: olga.sanchez@confer.es) i rebreu la nostra confirmació.

Idioma: Català

 RECULL DE PREMSA

Diari de Girona

Les donacions gironines per ajudar les missions
cauen un 28% en un any

DIARI DE GIRONA | 17 d'octubre, 2026

La col·lecta del **Domund**, la jornada de l'Església dedicada a **donar suport a les missions d'arreu del món**, va **recaptar 59.893,49 euros a la diòcesi de Girona** l'any passat, un **28,4% menys que el 2024**, quan les aportacions van arribar als 83.662,72 euros. Això representa una **disminució de gairebé 24.000 euros** en només un any, segons dades del Bisbat de Girona. Les xifres s'han donat a conèixer coincidint amb la celebració del **centenari** del Domund, que se celebrarà demà.

Foto: Una comunitat de monges de les Missioneres de la Caritat. / EFE

[Continua llegint aquí](#)

Regió7

El claustre, la joia del convent de les monges caputxines de Manresa

REGIÓ 7 | 17 d'octubre, 2026

Al carrer Talamanca, des del segle XVII, hi ha **el convent de les monges caputxines**. Una orde formada per la manresana **Àngela Margarida Prat**, coneguda popularment com **la mare Serafina**, pel nom del seu marit com era costum en aquells temps. Quan va quedar vídua després d'una vida de mortificació contínua durant el seu matrimoni, es va dedicar a la penitència i a la contemplació dels misteris de la Passió de Jesucrist. Freqüentava el convent dels pares caputxins al costat de l'església de Sant Bartomeu del barri de les Escodines. Segons la tradició, un dia de Quaresma del 1586 va rebre la inspiració divina de fundar **un convent de dones caputxines**.

[Continua llegint aquí](#)

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona
+34 93 302 43 67
urc.info@gmail.com
www.urc.cat